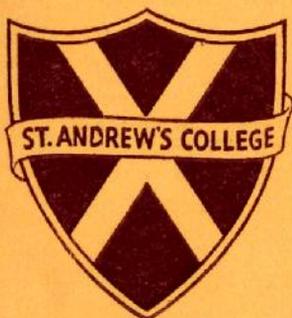

ПРОМІНЬ

РІЧНИК
СТУДЕНТСЬКОГО
КРУЖКА

1950-51

ПРИ
КОЛЕГІИ
СВ. АНДРЕЯ
В ВИНІПЕГУ

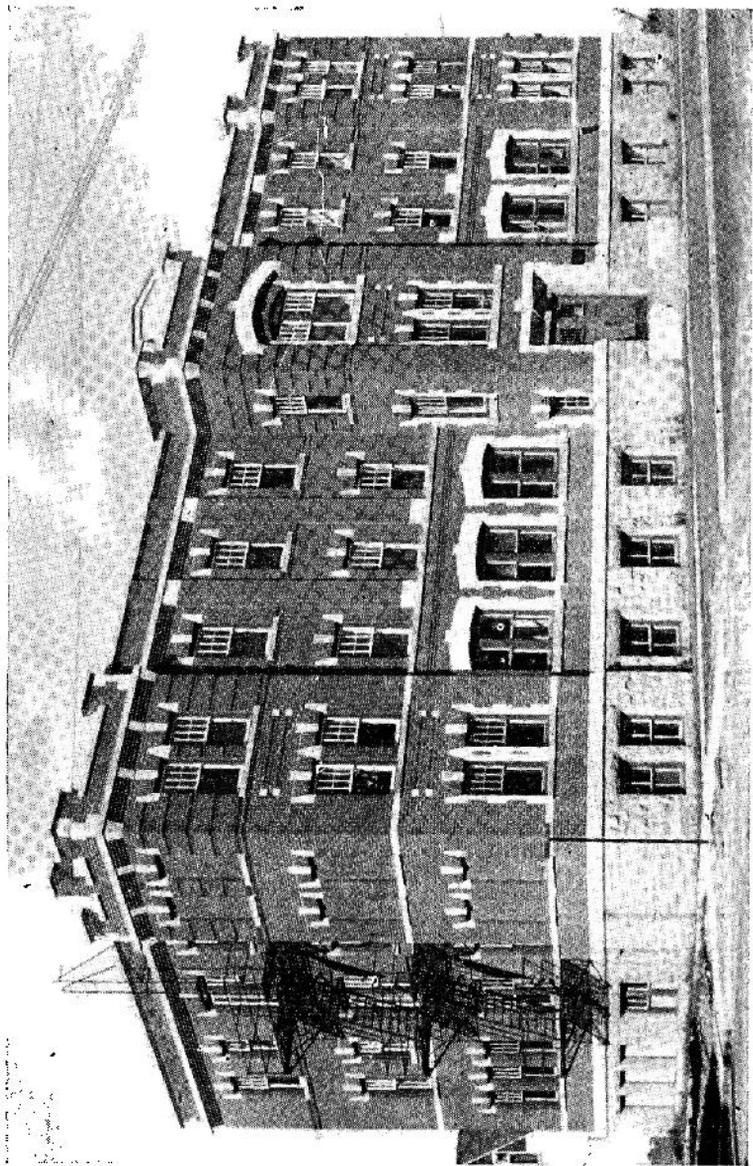
ПРОМІНЬ

РІЧНИК СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА
ПРИ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІНИПЕГУ
ЗА ШКІЛЬНИЙ РІК 1950-51.

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

З ліва на право: Анатоль Стратійчук, Володимир Кульчицький,
Орест Горинський (редактор), Софія Сивк.

Будинок Колегії св. Андрея в Вінніпегу на розі вулиць Чорч і Чарлс.

ПЕРЕДМОВА

Вже закінчився п'ятий рік академічної та виховавчої діяльності Колегії св. Андрія в Виніпегу. В порівнянні до наших українських Інститутів в Саскатуні та Едмонтоні, Колегія св. Андрія в Виніпегу є ще дуже молодою інституцією, але своєю діяльністю вона не стоїть нижче своїх старших сестер і виконує таку саму важну роль в життю нашого українського суспільства в Канаді.

Наші українські інститути в Канаді поставили тверді підвалини під будівлю нашого українського існування в Канаді й на цим ґрунті розбудовується наше даліше суспільне життя. Українські Інститути ім. П. Могили в Саскатуні та ім. М. Грушевського в Едмонтоні — це піоніри нашого українського життя в Канаді. Вони прочистили нам поле для народного засіву; ми те поле маємо засіяти добрим зерном та доглядати його. Сьогодні Колегії св. Андрія в Виніпегу має велике зобов'язання тримати оце народне поле чистим від бур'янів асиміляції та винародовлення, бо ці бур'яни не тільки вбивають добре насіння, але занечищують поле та знижують вартість жнив.

Оце є наше велике завдання сьогодні... Дати нагоду нашій молоді докладно познайомитися з нашою мовою, Церквою та культурою і цим способом відзискати те, що вона вже до великої міри втратила через довгий побут в Канаді.

Щоби належно сповнити свою місію серед українського народу в Канаді, Колегія св. Андрія розгалузила свою діяльність в різні сторони, щоб дати повну нагоду нашій молоді удосконалити свій характер релігійним та культурним знанням. Лише тоді наша молодь зможе стати чемними синими та доньками Української родини, а вірними горожанами канадійської держави.

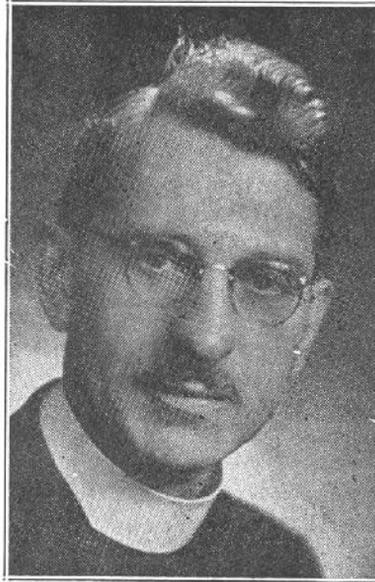
Колегія св. Андрія провадить Курси середньої школи, теології та Літні Курси Українознавства, а приміщення дає студентам університету, студентам торговельних та технічних курсів, щоб і ці студенти мали нагоду користати з вечірніх лекцій релігії та українознавства.

З цього п'ятого річника Колегії св. Андрія, шановні читачі зможуть ближче познайомитися з колегійним життям, а тоді краще зрозуміють ту важну місію, що її Колегія св.

Андрея сповняє серед українського народу в Канаді. В наслідок цього, наше українське громадянство в Канаді повинно дати повну моральну і матеріальну піддержку нашій Колегії та заповнити її мури молодими українськими хлопцями та дівчатами з року на рік.

Редакція.

СЛОВО ВІД ГОЛОВИ ДИРЕКЦІЇ КОЛЕГІЇ

Всеч. о. Д-р С. В. Савчук,
голова Дирекції Колегії.

Цим Річником Студентського Кружка при Колегії св. Андрея в Вініпегу студенти Колегії зазначають закінчення шкільного року 1950-51, а разом з тим закінчення п'ятого року існування Колегії.

Треба признати, що під оглядом числа студентів, цей рік був чи не найслабший за весь час існування Колегії. До малого числа студентів причинилися головню слідуючі причини:

1. Через зміну в програмі навчання у манітобських середніх Школах (гай-скулс), яка увійшла в силу минушого року, колегія не дістала подостатком студентів з одинадцятої класи, через що одинадцятої класи в Колегії цього року не було, а тих кількох студентів, що побирали одинадцяту класу й жили в Колегії, учащали на науку до державної школи.

2. В цім році Теологічний Відділ при Колегії не був чинний, отже й не було студентів теології, які в минулих роках становили поважний відсоток всіх питомців Колегії.

Поминавши однак мале число студентів можна сміло сказати, що під всяким іншим оглядом цей рік був не менше успішний, як попередні роки, та що цьогорічні питомці Колегії вповні скористали зі свого побуту в ній так під оглядом шкільної науки, як і під оглядом релігійного, культурно-національного та громадянського виховання.

Закінчуючи старий шкільний рік, нам відразу треба думати про новий рік. Найперше треба подбати, щоби Колегія слідуєчого року була переповнена студентами. Є певні підстави вірити, що так дійсно станеться, тимбільше, що провід нашої Церкви рішив знову отворити Теологічний Відділ, на який вже зголосилося кількох студентів, так канадійського уродження, як і новоприбулих.

Що ж відноситься до студентів середньої школи, то на підставі дотеперішніх запитів з боку студентів і родичів, можна сподіватися, що класи XI і XII будуть заповнені, як рівнож, що також буде достаточне число студентів університету. Все це заповідає, що в слідуєчій шкільній році питомці Колегії будуть мати можливість зорганізувати та розвинути своє студентське життя, -- так під оглядом діяльності Студентського Кружка, як і під оглядом спорту і розривок, — на значно ширшу скалю, як це було цього року.

Однак, щоб наші сподівання вповні здійснилися, для того треба, щоб цьогорічні питомці та їх родичі, а зокрема наше Всечесне Духовенство та Шановне Учителство по цілій Канаді постійно пригадували та заохочували українських студентів і студенток іти на науку до Колегії.

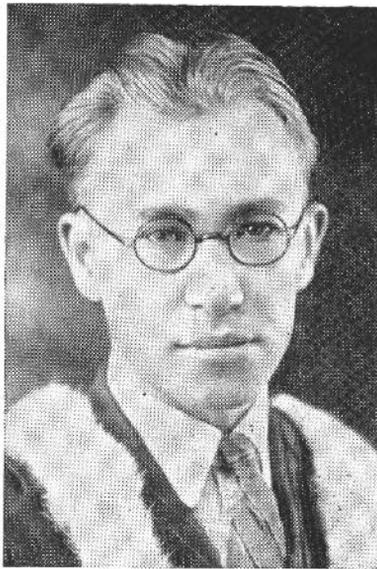
Поза питанням студентів є ще одна справа, якої ми не сміємо забувати, — а це фінансова підтримка Колегії. Фактом є, що ніяка деномінаційна школа чи Колегія не годна втриматися на самих студентських оплатах та що вірні Церкви, до якої дана Колегія належить, мусять підтримувати її кожного року добровільними жертвами та фундаціями. Таке є з Колегіями англіканськими, Злученої Церкви, баптистськими та всякими іншими, — таке мусить бути також і з нашою Колегією. Вірні Української Греко-Православної Церкви мусять **постійно і щедро** на неї жертвувати памятаючи, що що Колегія св. Андрея в Виніпегу це не тільки наша гордість перед іншими народностями в Канаді, але також **одиноке джерело постійного приросту** священних сил. Церква наша постійно розростається; все більше і більше громад домагаються, щоб їм надати сталих парохів; щораз більше відчувається брак священників канадійського виховання. Коли ж взяти під увагу, що більшість наших священників вже старшого віку та що треба найменше чотири роки, щоби студент скінчив теологію і став священником, то кожному стане ясно, що Теологічний Відділ при Колегії мусить по-

стійно існувати та що на ньому мусить бути кожного року щонайменше кільканадцять студентів. Щоб дати теологам належне підготування і виховання, Колегія мусить заангажувати відповідне число кваліфікованих учителів і дати їм бодай мінімальне винагородження, що очевидна річ, потягне за собою поважні кошти, яких самі студентські оплати не покривають. Хто ж має покрити решту коштів? Ясна річ, що ніхто інший, як тільки наша Церква, — тобто її парафії та поодинокі вірні, — бо то для неї Колегія буде виховувати священників.

Наш український православний загал в Канаді вже не раз дав доказ своєї свідомости та жертвенности, найкращим приміром якої є власне Колегія св. Андрея в Вінніпегу. Я глибоко переконаний, що вони й надалі будуть щиро підтримувати цюодинокую на весь світ того рода українську православну вищу школу та що своєю жертвенністю причиняться до того, що вона в другім п'ятиріччю свого існування здобуде ще більші осяги, як дотепер.

Прот. С. В. Савчук,
Голова Дирекції Колегії св. Андрея
в Вінніпегу.

СЛОВО ВІД ПРИНЦИПАЛА

Ю. Волошинівський, В.А.,
принципал.

Насамперед хочу на цім місці погратувувати студентам, які гуртуються при Студентськiм Кружку при Колегiї св. Андрея у Виніпеґу, за успішне перепровадження культурної праці. Ця праця включає програми щотижневих зборів Кружка, видавання "Відголосу" і цього Річника, участь в дебатах, концертах і т. п. Цього року, через відсутність Теологічного Відділу і взагалі меншого числа старших студентів, ця праця була тяжка до виконання. Та все ж таки ви її виконали багато краще, як можна було сподіватися від такого малого числа студентів.

Це підтверджує мою віру в ідейність і здібність української молоді, і рівночасно у велику і світлу будучність українського народу. Бо яка молодь, такий і нарід. Коли порівняти, що було колись, з тим, що маємо тепер, то не можна мати сумнівів про здібности нашої молоді. Не забуваймо, що українці починали прямо з нічого. Український нарід був, як каже Іван Фарнко,

Мов паралітик той на роздорожу,

Людським призи́рством, піби струпом вкритий!

Якість нашої іміґрації до Канади була без порівняння нижча, як якої іншої іміґрації. Навіть польська іміґрація

вище стояла як наша. Поляки й інші народи мали тут від початку між собою освічених людей; були навіть великі вчені. В той час, як наші імigrанти склалися майже виключно з мало-грамотних або й неграмотних селян, які втікали сюди від споконвічного упослідження й наруги.

Одначе все те змінилося до незнання за пів століття. Знайшовшись в нових, демократичних обставинах, з того неграмотного селянина, раба, став рівновартний селянин Канади. Майже зовсім щезло почуття нижчости. Ми тепер немов би інша порода людей. І це є факт. Наші сусіди англійці, що добре не орієнтуються в таких справах, нероз питують, де поділися ті "галішени", що на початках 20-го століття стільки клопоту завдавали поліції.

Чи ж це не є незбитим доказом, що наші молоді люди є не менше здібні й амбітні від чужої молоді? Вони ж зуміли використати нагоди, які дає ця демократична країна, і з несподіваних вони стали дуже пожаданними і примірними горожанами цієї країни.

Не можна забувати, що обставини, серед яких наша молодь виростала, були по більшій частині не сприятливі для великого, всебічного розвою здібностей. В більшості ця молодь виростала серед темноти і бідноти — бодай у порівнянні з чужою молоддю. Родичі були в більшості неграмотні або малограмотні. Працювали тяжко. В таких обставинах тяжче виховати молодь, ніж в інших народів — серед матеріального добробуту і традиційної високої культури.

Помимо того, наша молодь зробила подивугідний поступ. Цей поступ можна ще в один спосіб собі представити. На початку цього століття, коли наші імigrанти почали приїздити до Канади, ми були около 300 літ позаду англійців культурно. Навіть слово, яким означувано нашу національність, було словом згiрдливості і насмішки. За тридцять-сорок літ все те змінилося. Ми тепер є загально шанована меншина Канади — Кирконел називає нас "most dynamic of slavie races". Нас вже трактують як рівних. З нами числяться. Значить, що за тих кілька десятків років ми поступили 300 років вперед. Що ж це показує? Це свідчить про велику потенціяльну здібність і енергію нашої молоді. Бо це ж ті люди зробили, які били молодиками в перших двох, трьох десятках цього віку.

Отже коли молодь першої половини цього віку зробила такий велетенський поступ, то треба вірити, що молодь другої половини не лишиться позаду. Я вірю, що наша теперішня молодь не заведе нас в надіях. Коли можна було зробити такий великий поступ серед невідрадних відносин у минулому півстолітті, то тим більше поступ буде зроб-

лено у другім півстолітті. А це тому, що теперішня молодь знаходиться у багатьох кращих умовах праці.

Не маю найменшого сумніву, що студенти Колегії св. Андрея у Вінніпегу стануть у рядах найвизначніших людей — не тільки серед українців але й чужих. Я не годжуся з пессимізмом деякого з наших старших громадян, котрі до певної міри сумніваються, чи наша молодь втримається на тій висоті, на якій вони її поставили.

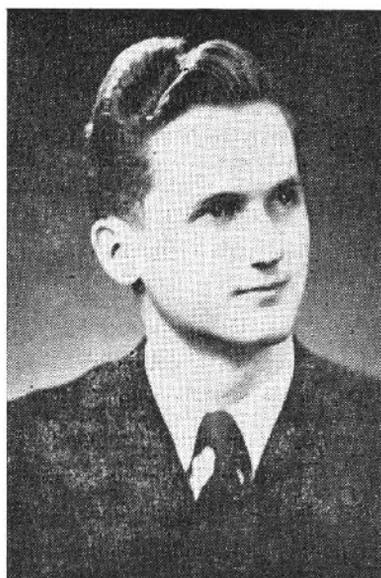
Однак наша молодь мусить собі запам'ятати, що успіх здобувається працею і тільки працею. Працею здобули його попередники і тільки працею ви його здобудете. "Праця єдина з неодоли нас вирве" співали працюючи ваші батьки, і досягли великих цілей. Але праця не сміє бути для вас тягарем, або необхідним лихом. Працю треба любити, або навчитися любити. Найбільше терплять в житті ті, що безперестанно нарікають на свою роботу, замість того, щоб до неї пристосуватися і мати приємність з неї.

Пригадується мені герой одного оповідання. Він був проданий як невільник на галеру, де треба було гребти веслами цілі дні і ночі. Люди тут гинули десятками від тяжкої праці і нудьги. Цей же постановив собі веслуванням виробити собі сильні м'язи. Отже замість нарікати і плакати, він робив свою роботу весело і з охотою. І в той час, коли другі невільники гинули, він набирив сили. Це тривало кілька років. Він став силачем і, коли прийшла слушна година, він своєю силою здобув волю не тільки собі але й другим.

Так можна майже кожну роботу чи заняття переміняти на приємність і використати на це, щоб досягнути вищих цілей.

Ю. Волошиновський.

СЛОВО ВІД НАСТОЯТЕЛЯ

О. Горчинський,
настоятель.

Молоді літа, це найкращий вік в життю людини. Шевченко писав, що молодість — це найкраще добро твоє! Та не всі вміють належно оцінити його. Одні надуживають це добро, а другі законують його. Щасливі ті, що вміють використати дане їм добро собі та й другим на користь, бо вони нізнають вартість життя!

Щасливі свідомі короткості молодого віку, бо вони много скористають!

Щасливі ті, що використовують кожну вільну хвилину на науку та корисну працю, бо вони багато досягнуть!

Щасливі ті, що мають час на релігійні роздумування, бо вони духово підносимуться!

Щасливі ті, що плекають само-контролю та само-дисципліну, бо вони запанують над землею!

Щасливі голодні і жадні науки та справедливости, бо вони просвітають людей!

Щасливі ті, що не ходять шляхами розпустних та облудних, бо вони далеко зайдуть!

Щасливі переслідувані за високо-ідейність та праведність, бо вони вкінці горою вийдуть!

Щасливі ті, що остали на засадах самостійности, самопошани та самодіяльности, бо вони будівничими кращої будучини українському народові стануть!

Щасливі ті, що учащали до Колегії св. Андрея, бо вони свідомими синами українського народу та вірними горожанами канадійської держави назвуться!

Радуйтеся та веселіться, бо заплата вам буде велика від Бога й людей!

Брак відповідного заняття — це найбільший ворог молоді. Молодь завжди прагне до діяльности, до близького зацікавлення якоюсь ширшою справою. . . Не дайте їй щось корисного робити, щось поважного до думання, то вона вчепиться чогось противного та заповнюватиме свою голову безвартісними зацікавленнями та думками.

Батьки дома звичайно не мають часу та спромоги дати своїм дітям досить такого заняття, щоб виховало їх на ідейних синів та доньок українського народу. Або коли дитина не робить цього з своєї власної доброї волі, то вона також мало з того скористає.

В Колегії разом з другими студентами, наша молодь охочо та радо працює над національно-культурними та освітніми справами. Для цього вона має всілякі нагоди та засоби, як ніде інде. Про це все наші шановні читачі докладно довідаються з цього річника. Саме його видання потребувало багато посвяти студентського часу й труду, за що дописувачам та його співпрацівникам належить велика подяка й похвала!

Орест Горчинський,
Настоятель Колегії.

СЛОВО ВІД НАСТОЯТЕЛЬКИ

Памятаємо, як до недавна нас усіх турбувало то одно важне питання, коли то ми спроможемось на власну релігійно-виховавчу інституцію. Це питання виринали багато разів на різних церковних та освітньо-культурних зібраннях. І так як все в свою чергу появляється, так і ця бажана інституція, Колегія св. Андрія, повстала зза старань наших церковних провідників та працівників на релігійно-культурнім полі. З великою помічю прийшли всі свідомі громадяни з цілої Канади. І так вже доходимо до кінця п'ятого шкільного року в цій Колегії. Роки переходять скоро. За цей час вже десятки студентів і студенток вийшли в світ як молоді надійні люди, які будуть займати поважні місця в релігійному і суспільному життю.

Живемо тепер в таких непевних часах, де силою паводять недемократичні способи життя в опанованих країнах. В боротьбу проти цієї загрози організуються свободолюбиві народи. Український нарід вже віками бореться словом і ділом за волю і свободу свого народу. Тому-то в цю пору, як ніколи попередно, потрібно кожному демократичному народові якнайбільше добрих провідників. Вони не родяться, їх треба виховувати, в їх серця треба вливати велику віру в перемогу, треба їх вчити любові до свого рідного і лояльності до своєї країни, щоб вони могли оборонити права свободної людини. Це зробить дім і школа.

Жінка відограє дуже поважну, а часто і провідну роль в суспільному життю, прямуючи все до кращого завтра. Тому то велику увагу звертається на виховання студенток у Дівочім Інституті при Колегії, щоб вони могли вийти в світ приготівані зайняти те поважне місце. Поза регулярною шкільною наукою і українськими лекціями та викладами, дівчата користають з лекцій українського вишиття. Це є дуже цікава і захоплююча лекція для дівчат. Много з них вперше беруться за шиття. Одна по другій захоплюється і немов компетиція в шиттю відбувається. Та дуже є цікавим приглядатись як дівчата в своїй інституції, під опікою, вчать жити в своїм гуртку. Кожна зокрема вчиться господарити в своїй кімнаті, відчуває обовязок сама дбати про порядок, чистоту, шмаття, і т. п. Приглядається одна на другу, як і що робиться, а молодші від старших беруть примір. Хто потребує вказінок, той дістає їх від своєї настоятельки. Тут вони вчать більше придержуватись точности. До року вони разом так згуртуються, як родина чи мала жіноча організація, що старається в злагоді і в поступі життя провадити.

При колегії зорганізоване жіноцтво устроює різні підприємства на релігійні і народні цілі. І тут дівчата мають велику нагоду приглянутися і нераз брати участь у цій праці. Вони познакомяються з найкращими провідними людьми при церкві, і самі стають більше поважними. Тут вони вперше починають відчувати, яку роль їм прийдеться відіграти в суспільному життю.

З великим признанням слід згадати, що студентки Інституту ім. Петра Могили — Могилянки, дали почин до зорганізування жіночої організації С.У.К., тепер такої сильної і поважної. Таке виховання дає інституція. Бувші наші студентки Колегії св. Андрея вже також стоять у провідних рядах в наших організаціях. І віримо, що студентки з цього року будуть поступати тими самими кроками. Вони сміло з охотою будуть приймати різні обов'язки, бо вони є свідомі того, що на їх плечах лежить відповідальність перед Богом, своїм народом і своєю державою. Дівчата, які вже мали нагоду перебувати в Колегії, повинні бути вдячні своїм батькам, що їх сюди прислали. Багато молодих дівчат самі мріють і гарячо бажають, щоб мати нагоду бодай два-три роки в Колегії перебувати, отже, дорогі матері і батьки, не відмовте своїй дитині цього бажання, бо напевно не пожалуєте. Українські батьки переконуються, що найкраще місце науки для їх дітей то тільки в релігійно-виховачій інституції, де є постійний нагляд і опіка, де є кваліфіковані учителі до науки.

На кінець студенткам, які закінчили науку в Колегії, я бажаю якнайкращого успіху в дальших студіях чи в різних заняттях. Я певна, що ви особисто багато скористали і все те, чого ви навчилися тут, pomoже вам у суспільнім життю краще і скорше влаштуватися. Дні пережиті в Колегії стануть милим спомином на завжди.

М. Керницька.

УЧИТЕЛІ В КОЛЕГІЇ

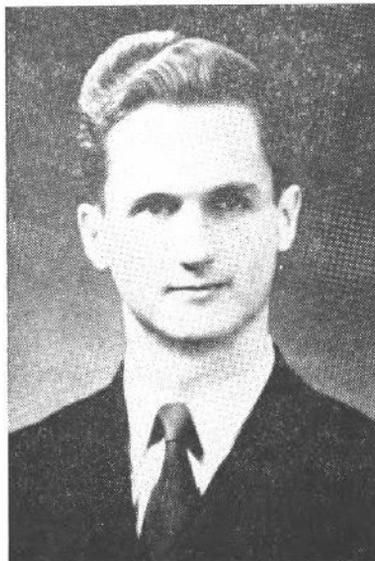
Ю. Волошиновський, В.А.,
принципал.

В. Сарчук, В.А.,
учитель математики й фізики.

Пані Дороті Левін,
учителька англійської мови
й літератури.

О. Горчинський,
учитель української мови
й історії.

о. І. Дмитрів,
учитель релігії.

Д-ка М. Керніцька,
інструкторка вищого навчання і писання
песенок.

Вол. Богонос,
диригент хору.

І. Г. Сирник,
учитель історії українців в Канаді.

СТУДЕНТИ В КОЛЕГІЇ

СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТУ

Орест Горчинський

Винятець, Ман.

Бере четвертий рік філософії на Манітобським Університеті. Також виконує обов'язки настоятеля в Колегії. Каже, що хоче бути психіатром... для українського народу, бо в такій праці бачить велику будучність. Дай Боже, щоби сповнилися його добрі заміри. Але людську натуру, здається, не так легко змінити.

Соня Мандзюк

Овкборн Ман.

Бере другий рік університету в Юнайтед Коледж. Любить математику й думає пізніше брати право. Правдоподібно, що любить судити... й може буде колись суддею. Врала активну участь в товаристві Альфа Омега й любить грати роль тітки Калучидає.

Константина Німчук

Едмонтон. Алта.

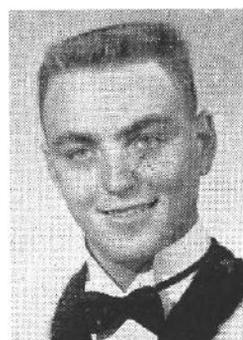
Бере другий рік університету в Юнайтед Коледж. Через якийсь час була дуже перенялася психологією, а пізніше звернула свою увагу на східні відносини. Любить вишивати, виконувати народні танки й змагатися на шаблі (фенсінг). Хоче бути секретаркою в торговельній фірмі.

Дмитро Паскарук, В.А. (Нон.)

Принс Алберт. Саск.

Скінчив п'ятий рік психології й філософії на Манітобським Університеті й одержав ступінь В.А. (Нон.). Ціла його наука іде в повітря... бо записався до летничої служби. Любив ходити на симфонічні вистави, та грати в шахи й в "бедмінтон". Також любив вистроювати штуки з перстнями.

Орест Присяжнюк

Шайн Рідлер, Ман.

Бере третій рік університету. Спеціалізується в англійській мові. Любить танцювати, жартувати й дискусувати на філософічні теми. Також любить спорт - головлю слухатися з високої гори на замерзлу ріку. Брав активну участь в товаристві Альфа Омега. Любить бути репортером до часопису. Хочє бути адвокатом.

Анатоль Стратійчук

Оакборн, Мн.

Бере перший рік права. Любить декламувати й брати участь в представленнях. Цікавиться товариством Альфа Омега. Був у близькім контакті з репортером до Відголосу — Червоним Бураком. Як студент права, додумався, що кому заборолено пити горілку, то тому ще вільно їсти її ложкою.

Нестор Шевчук

Випарт, Саск.

Бере другий рік природних наук на манітоськім університеті. Вірить, що людині треба добре виспатися... Був сварбником в товаристві Альфа Омега, а управителем оголошень для "Проміня". Що колись він любив імена, які починались буквою "з", то тепер він любить імена, які починаються буквою "с". Хочє бути лікарем...

СТУДЕНТИ XII-ої КЛАСИ

Андрій Алексюк,

Совдаві, Ман.

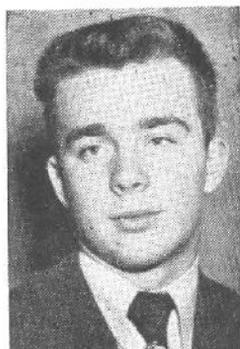
Тихої і загідної вдачі. Не хоче повірити, що гроші мають крила, отже рішився стати детективом. Любить грати в галку. Його мотто: Чужих слухай, але свій розум май!

Юрій Білич,

Сондаві, Ман.

Веселі та приємної вдачі... Дуже цікавиться спортом... тому студенти вибрали його за свого спортивного начальника. Думає брати фармацевтику й бути аптикарем. Тоді може знайде собі таку медицину, що принесе йому "щастя". Його улюблений вислів є: "Я, я, я..."

Іван Джаман

Сондаві, Ман.

Тихої але драматичної вдачі. Думає стати Шекспіром Другим. Любить збирати мексиканські гроші. Пильно вчиться й заховується. Любить читати книжки й думає стати управителем банку... Його мотто: "Як постелиш, так виспишся".

Микола Ілевський

Виніпег, Ман.

Все заплятий... Поза наукою, Микола виконує обов'язки сторожа при Колегії. Найліпше любить англійську мову, бо сидить з нею до пізньої ночі. Хочє бути електричним інжепіром. Був спірредактором "Відголосу". Його мотто: "Пошавуй себе перше, тоді пошавують тебе другі".

Алберт Когуський

Виніпег, Ман.

Один з ліпших студентів в шкільній науці. Любить фізику й математику... Також любить грати кістки зі всіма. Думає колись запляти місцеї Чарлі Чанліва. Його мотто: Люби свого ближнього, але себе пайбільше.

Володимир Кульчинський

Смокі Лейк, Алта.

Тихої та веселої вдачі. Любить малювати та рисувати афіші. Брав участь в представленні "Тітка". Любить "джайвінг" і "джез". Дуже перенявся англійською мовою. Вірить, що безхарактерність деколи приходить людям в пригоді. Хочє бути електричним іже-ціром.

Ірина Меленик

Фрейзервуд, Ман.

Відзначається своєю веселою усмішкою. Пишно вчиться, бо хоче бути доглядачкою умово хорих. Брала участь в представленні й була писаркою Студентського Клубу. Любить своїх ближніх, бо часто про них говорить. Кажуть, що має "телеграфічне". Її мотто: Швидко дятати й пізно стати робити людину здоровою, багатою й розумною.

Соня Свик

Етесі, В. К.

Полажної та присмної вдачі. Докінчує свою XII-у класу й бере торговельний курс в Саксес Бизнес Каледж. Завсіді любить допомогти другим. Брала активну участь в СУМК і Студентськїм Клубу. Вєре участь в СУМКівськїм констєсті на королеву. Бажаю тобі, Соню, успіху в констєсті. Брала участь в представленні "Тітка". Любить вишивати. Кажє, що дуже любить Колегію. Цікаво, чому?!

Марійка Скоробогач

Прїейт, Саск.

Хоч ростом мала, але звайомством багата. Добре вчиться й думає продовжувати свою науку на університеті. Брала участь в представленні й також була активна в Студентськїм Клубу. Любить співати. Також любить математику й щоденні руханки... одно й другє для задержання фігур. Її мотто: Хто високо літає, той низько сїдає.

Марцеля Скоробогач

Прімейт, Саск.

Все весела — ніколи не журиться. Любить жарти — деколи більше, як науку. Каже, що як би не українська мова, то не було б що вчитися. Брала активну участь в Студентськм Крузку. Любить танцювати й читати книжки. Дуже любить малювати й хоче пізніше вчитися торговельного малярства. Її мотто: Пощо випрацювати себе до смерти, коли в лекції способи вмерти.

СТУДЕНТИ НИЩИХ КЛАС

Оля Андроник

Роблин, Ман.

Бере одинадцятю класу в Коледжі. Чогось часто сумтна ходить... не знаємо, чи її за домом скучно, чи за ким затужила. Любить читати книжки, вишивати, але слати найбільше. Її мотто: Точність — це прикмета нерозумної людини.

Марія Бігун

Райс Крік, Ман.

Бере сему класу в публічній школі "Макрей". Одна з наймолодших студентів, але за те одна з найвеселіших. Любить вчитися, людьми бавитися, а найбільше любить співати співакки з о. Кудриком.

Микола Бігун

Райс Крік, Ман.

Бере дев'яту класу в школі "Макрей". Любить добре виспатися... в будній день, в неділю чи в ішніти. Добрий актор, головпо там, де треба було представляти індіанів на сцені. Між хлопцями він виробив собі репутацію спиртного комедіянта. Його мотто: Хто пізно ходить, сам собі шкодить.

Давид Марко

Пайн Ривер, Ман.

Бере десяту класу в технічній школі св. Івана. Добре грає на піані й любить співати. Каже, що латина — одинокий предмет, за який варто б і життя положити. Але пізніше він знайшов другий предмет, біля якого, він каже, що й смерть не страшна. Любить спорт — а головню пливати в товаристві свого улюбленого предмета. Його мотто: Не робя сьогодні те, що можеш зробити завтра.

Андрій Меланченко

Влпшег, Ман.

Бере одинадцяті класу в технічній школі св. Івана. Належить до СУМК і був переможцем в міжпровінціальному дебаті з Саскатуном. Любить дебатувати, їсти й справляти вечірні перекуски. Думає брати теологію. Каже, що хто до каліції не ходить, тому немає спасення. Його мотто є: Десять раз міриш, а раз впи.

Надія Перепелюк

Флін Флао, Мал.

Бере дев'яту класу в Макрей школі. Любить "джитербаги" й модерні пісні. Каже, що вже мала б сімнадцять літ, коли б бузок був подумав про неї два роки скорше. Любить грати на піані та вчиться української мови (головно писати листи до дому по-українськи). Її мотто: Люби свого ворога, хоч би він і з Європи приїхав.

Оля Сеньків

Вестгейт, Ман.

Тихої й серйозної вдачі. Бере дев'яту класу в Макрей школі. Любить танцювати й вишивати. Пильно вчиться. Навіть французьку мову любить. Мабуть змалку так багато навчався про великанів, що не тільки не боїться їх тепер, але навіть товаришує з одним. Її мотто: Поволи, але певно.

Дмитро Ціпівник

Ірвінгтон, Саск.

Бере одинадцять класу в Колегії. Дуже працьовитий і пильний в науці. Був переможцем в міжпровінційній дебаті з Саскатуном. Брав участь в двох представленнях і в кількох дебатах в Колегії. Був господарем Каллиці і постійно дописував до "Відголосу". Дмитро належить до наших надійних молодих сил... Любить дякувати в церкві й на скрипці грати. Є чутка, що може з Дмитра буде колись єпископ... Його мотто: З боку все краще видно.

Борис Яриш

Виняпег, Ман.

Бере одинадцять класу в технічній школі св. Івана. Веселої та приємної вдачі. Любить вдавати поважного. Любить читати книжки, малювати кімнати й ковбасу їсти. Його мотто: Роби другим те, що вони тобі.

Орест Яриш

Виняпег, Ман.

Бере одинадцять класу в Колегії. Орест є нашим коллегійним механіком... Все поладить -- на ліпше, чи на гірше, то вже не робить ріжниць. Любить літати літаки з напору та збирати поштові зважки. Є головою Студентського Кружка. Його мотто: Послуга понад все.

СТУДЕНТИ ТОРГОВЕЛЬНОГО КУРСУ

Ірина Гніп,

Йорктоп, Саск.

Брала торговельний курс в Саксес Бізнес Коледж, а тепер вже працює в телеграфічній відділі в фірмі Сі-Ші-Ар. Веселої і жвавої вдачі. Кажє, що все треба вчасно робити, бо може бути запізно.

Зоня Перепелюк

Флін Флон, Ман.

Вчащає до машітовської комерційної школи. Поза тим також вчилася математики в Коледжі. За те діставала досить особистої допомоги від п. Сарлука й студентів-математиків. Між дівчатами є добре знаєма, як "фешон лідер". Думає бути колись доглядачкою хорих. Її мотто: Все можна, але не все вдається.

КУРСИ В КОЛЕГІЇ

УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ВІДДІЛ

Кажуть люди, що науці кінця немає. Чим більше вчишся, тим більше ти приходиш до розуміння, як ще мало ти знаєш. А коли прикласти цей мудрий вислів до практичного життя, то ми дійдемо до заключення, що остаточна вартість людини не лежить в тій науці, що вона здобула, але в якості характеру, що людина собі виплекала. На цій місці приходиться розрізнити між наукою і знанням.

Наука — це сирий матеріал, з якого можна багато дещого доброго вирізьбити, коли є потрібне знаряддя характеру й персональності. Що вдійсности підносить людину культурно, це є — знання. А знання походить не тільки з науки, але в великій мірі із минулого пережитку людини. Тому старша людина звичайно ставиться поважніше та більше розважно до життєвих справ, ніж молодша людина, по мимо того, що вони можуть стояти на однаковій науковій урівні.

Знання — є тим першим елементом, від якого залежить культурність людини. А знання треба здобувати з двох джерел — досвіду й науки. Так, як людина може завестися на науці без досвіду, так само вона може завестися й на досвіді без науки. Людина з наукою без досвіду може показатися непрактичною в життю, а людина з досвідом без науки може показатися нелогічною, односторонньою, вузкоглядною й короткозорою. Тому треба ставити ці два джерела знання науку й досвід, на однім рівні й знати де одно кінчиться, а друге починається.

Але треба також мати на увазі, що не від самого знання залежить характер людини. Є інші прикмети, що є однаково за важні, якщо не важніші. До цих зачисляємо віру, силу волі та здібність у пристосуванні себе розумно й корисно до різних вимог життя.

Ми дуже часто признаємо вагу знання але не здаємо собі справи з того, що сильна віра також може бути великим чинником в життю людини. Але коли ми приглянемося до життя великих реформаторів та людей, що досягнули великі цілі в життю, то побачимо, що вони всі були мужі чи жінки сильної віри, хоч не конечно великого знання.

Сила волі не є менше важною прикметою від знання та віри. Людина може мати знання, але коли вона не має сили волі перевести своє знання в життя, так, як вона сама хотіла б, то вона зовсім не стоїть вище від іншої людини, яка, хоч багато менше знає, але може себе розумно та корисно опанувати на тих пунктах, що знаходяться в межах її знання.

Подібне можна сказати і про здібність у пристосуванні себе розумно й корисно до нових вимог життя. Яка користь людині із знання, коли вона в своїй поведінці й у своїм думанню зовсім не відповідає сучасним вимогам життя? Її вплив на суспільство буде обмежений, а тертя між нею а оточенням буде збільшуватися.

Студентам університету треба час від часу проаналізувати свої погляди й ставлення та забезпечити себе проти односторонності в життєвих цілях. Коли ми йдемо до університету здобувати знання, не легковажмо практичного досвіду, бо він становить важну частину того знання, що є необхідне в нашій життю. Коли ми бажаємо розвинути свій характер до найвищого ступеня, то не забуваймо, що віра, сила волі й здібність у пристосуванні себе до ново-вириняючих вимог життя є такі за важні, коли не важніші, як досягнення самого знання. Студент університету повинен бути настільки свідомий, щоб він не заслонював своїх очей перед ширшим життям самою наукою; він мусить розвивати себе по лінії знання (науки й досвіду), по лінії віри, сили волі й пристосування себе до життя.

По такій лінії виховувалися в Колегії сім студентів університету. Пять з них брали гуманістичні науки, один брав природні науки, а один студент брав право. З цих було пять хлопців і дві дівчини. Три студенти побирали свої науки на університеті в Форт Гері, три в Юнаїтід Каледж, а один в школі прав. Хоч до Форт Гері є далеко їхати, то все ми мали трьох героїв, які не побоялися далекої дороги й перебували в Колегії. Інші ходили до Юнаїтід Каледж, який є недалеко від нашої Колегії й де можливо побирати всі свої гуманістичні студії.

О. Г.

ДВНАДЦЯТА КЛЯСА

Наша дванадцята класа складається з десяти студентів, з яких є чотири дівчат та шість хлопців. Крім того є двоє студентів з одинадцятої класи, які беруть деякі лекції з дванадцятої класи. Всі студенти походять з різних сторін Канади. Одна із студенток походить із Бритиш Коломбії, а решта з Алберти, Саскачевану та Манітоби. Та деякі студенти тутешні із міста Виннипегу.

Лекції в нашій класі викладають три вчителі: пан Волошиновський вчить історію, хемію, французьку та латинську мови, пан Сарчук — математику та фізику, пані Левін англійську мову та літературу.

Отже рівень нашого навчання стоїть на досить високому ступні, бо всі вчителі до своїх викладів ставляться дуже серйозно та, крім того, нас є мало число студентів то кожний з учителів має нагоду кожному студентові допомогти особисто. Наші вчителі є свідомі того, що це є єдина українська колегія на цілій американській континент і вони допомагають нам як студентам-українцям, які зможуть, по закінченню студій, працювати для нашої нації.

Крім регулярних лекцій, ми вечорами маємо лекції української мови, яка викладалась один раз на тиждень.

Українську мову та історію України викладав студент університету пан Горчинський, який так само закінчив високу школу тут в Колегії. Історію українців в Канаді викладав редактор "Українського Голосу" пан Сирник. Лекції релігії викладали отці: Дмитрів, Керницький та Грицина. Отже це є найкращий доказ того, що нас тут вчать не тільки бути грамотними людьми, а разом з тим свідомими українцями та добрими канадійцями. Коли всі ці виклади підсумувати та порівняти до англійських шкіл, то ми можемо легко вивести результат, що нігде такої доброї освіти не здобудемо, як у нашій Колегії. Пишучи ці рядки, я не пишу так собі, або іншими словами "теоретично", а практично з свого переконання. Будучи з деякими студентами, які вчаться в англійських школах, я довідався, що рівень науки в нашій Колегії стоїть значно вище, ніж в інших вищих школах. Тому батьки наших студентів та й самі студенти будуть дуже задоволені, що вдалося їм вчитися в українській Колегії, та розвинути свій талант, який пригодиться їм в цілому життю. Так само наші студенти будуть споминати студентське життя, бо воно було різноманітне. Тут в Колегії звертали увагу не тільки на виклади, але також на українознавство, а особливо драму. Наприклад, силами нашого студентського гуртка було поставлено кілька драм. Навіть деякі драми ставились у великому міському театрі Плей Гавз. Отже хто з нас в своєму життю міг би виступати перед тисячою глядачів, як би не був у Колегії? Ні, мабуть нікому такої нагоди не бу-

ло б. Але це все зразу здається байдужим, але за те воно є дуже приємним пізніше. Мабуть ці мої рядки пригадають нашим студентам наше студентське життя, життя яке часто було затурбоване, але за те приємне. Так само буде батькам наших студентів приємно чути про ті приємні спогади, які їхні сини та дочки будуть споминати цілий свій вік.

Отже кожна молода людина, яка хоче здобути добру освіту та мати приємні спогади на ціле своє життя, повинна вписатися до Колегії св. Андрея у Вінніпегу. А батьки повинні дати своїм синам та донькам використати цю нагоду, бо така нагода припадає лише раз в життю. Бо ті всі науки, які ви тут здобудите, дуже придадуться у вашому віку, де б ви не були.

Деякі студенти, які покінчили студії в цій Колегії, ідуть вчителювати й вони використовують те знання, яке здобули тут і не тільки лише те, яке вони здобули з математики, фізики і других предметів, але й знання української мови та історії України, драми та інше. Це вони передадуть іншим молодим людям українського роду, а це буде приємно й для них самих та корисне для нашого народу.

Микола Ілевський.

ВІД СТУДЕНТІВ НИЖЧИХ КЛАС

Хоч в Колегії не викладаються предмети для клас нижче від одинадцятої, однак в Колегії перебувало кілька студентів з нижчих клас, себто від семої до одинадцятої, які вчашали до сусідніх шкіл — св. Івана й Макреї.

Перебування в Колегії має свою певну вартість також і для цих студентів, бо вони тут можуть побирати різні предмети з українознавства, які були б їм недоступні в інших виховавчих інституціях, чи приватних домах. Наприклад, вони можуть брати участь в хорі, котрий сходиться кожної п'ятниці; учашати на лекції української мови, граматики та історії, які викладаються вечорами.

Дальше зможуть брати участь у різних активностях, як дебати, концерти та представлення. Ці ділянки збагачують їх знання про українські справи, дають нагоду ліпше навчитися мови, усмілюватися у виступах на сцені перед публікою та взагалі причиняються до витворення ліпшого характеру.

Хоч цих студентів було мало цього року, однак, ті що були, мали нагоду використати всі ці вигоди і я певний, що це їм дасть більше задоволення з перебування тут, ніж були б дістали деінде.

Мабуть одною причиною чому молодих студентів було мало, є те, що багато українців ще думають, що Колегія є інституцією для виучування священників. Однак в дійсности

Колегія є виховавчою інституцією для всіх, від початкуючих клас, аж до теологів, чи тих що вчащають до університету. І коли широкий загал буде свідомий цього і тої освітньої виховавчої праці, яку Колегія провадить, то число студентів значно збільшиться. Отже посилайте своїх дітей до Колегії, а напевно не пожалуєте.

Дмитро Ціпівник.

З ПОЛЯ ТОРГОВЛІ

Кожна цивілізована нація розуміє, що найважливішою інституцією в світі нині є школа.

Є різні школи для різних потреб. Є школи і Колегії, в яких викладають торговельні курси. Про такі школи пишеться мало і загал ними не інтересується. Однак торговельна школа є дуже важна, бо не лише приватні бизнесовці потребують вишколених курсантів, але також і держава потребує велику більшість торговельно-вишколених хлопців й дівчат до цивільної служби.

Комерційне знання, це певне приготування до торгівлі.

Торговля вяже світ до купи тісніше. Як є ушкоди нашому краю то й інші краї, які ту шкоду роблять, на тім також потерплять. Напримір, недоставлення бавовни з Америки до Англії спричинить велике безробіття в Англії по ткальнях.

Торговля застала людей виїздити в дальший світ шукати нових країв, де могли б торгувати та шукати нових галузей торгівлі. Шукаючи за таким, вони разом увели свою цивілізацію там, як на сході так і на заході.

Підготування до торговельного курсу є покінчення середньої школи, себто 11 чи 12 класи, або університетське образование. Мусимо також розуміти, що чим вище академічне підготування, тим є кращі нагоди дістати добру працю по закінченню свого курсу.

Треба уважно подумати на котрий курс записуватися, маючи на думці і до котрого курси ми були б найбільше здібні, бо торговельне поле є дуже широке.

Знання про торгівлю є дуже важним в наших часах. Природні багатства Канади розвиваються з великою швидкістю і разом потрібно більше стенографістів, секретарів, покупців, агентів і операторів машин по канцеляріях.

Торговля потребує хлопців і дівчат, котрі мають відповідне знання і мають велике бажання йти вперед. Вони мають нагоду добитись високих становищ у відповідних бизнесових фірмах, або в державній службі. Добре знання, якого будь торговельного курсу, дасть нам добру нагоду заняти якесь торговельне становище частинно, або зробити собі з нього кар'єру. Отже будьмо добре приготова-

ні. Часи бувають добрі й злі, але все є місце у торгівлі для хлопців і для дівчат, котрі є добре вишколені, а головню для тих, котрі є знавцями в торговельних галузях.

Маючи відповідне торговельне вишколення, ми можемо бути певні доброї посади в добрім оточенні з запевнею будуччиною.

В цілому цивілізованому світі є позиції для стенографістів, книговодців, секретарів, акавантантів, субектів, продавців, операторів машин для молодих людей, які є відповідно вишколені для торговельної обслуги.

Це є велике душевне вдоволення бути приготованим до самоодержання, де ми не знаходилися б.

Соня Свик.

ВИХОВАВЧА АТМОСФЕРА В КОЛЕГІЇ

Життя в Колегії.

Цього року наша Колегія вдійсности була серцем українського життя, в яким милозвучно вигравала й переганялася чиста українська кров. Тепло, яка витворювалася із жвавої циркуляції цієї крові отрівала студентів в Колегії й накармлювала їх вітамінами релігійної, культурної й національної свідомости.

Сама атмосфера в Колегії завсіди була сприяюча для ідеального виховання тої молоді, що в неї перебувала.

В будинку Колегії міститься канцелярія Катедральної Громади Пресвятої Тройці, яка відбувала свої загальні й езекутивні засідання в Колегії що тижня. Це дало нагоду студентам стрінутися з передовими членами Катедральної Громади.

В Колегії провадилася Недільна Школа кожної неділі, що також надало Колегії атмосферу релігійної діяльности.

Кожної неділі сходилися старші й молодші на проби церковного хору Катедральної Громади й було чути Херувимську пісню на всі поверхи Колегії.

Катедральна Громада приготвила представлення "Маруся Богославка", в яким брали участь студенти з Колегії, й проби якого відбувалися в Колегії.

Складові організації СУС час від часу відбували свої чаї в бібліотеці Колегії, на які сходилося ширше українське громадянство з міста Виннипегу. В таких чаях студенти брали участь і мали нагоду познайомитися з провідною верствою українського суспільства.

Поза цим, Жіноче Товариство ім. Лесі Українки, СУМК та Товариство Українців Самостійників відбували свої збори в Колегії, на які заборшували студентів, щоб вони могли приглядатися, як перепроводжуються збори та вислухали цінних рефератів.

В каплиці Колегії часто відбувалися Богослуження та ріжні молебні. Консисторія та священники не раз мали свої засідання в Колегії, отже студенти знаходилися тоді в товаристві наших отців духовних і привикали до їх цінної присутности.

Студентський кружок запрошував промовців на свої сходи, щоби студенти бльше познайомилися з своїми народними провідниками. Між такими гостями-промовцями були о. прот. Є. Грицина, посол І. Р. Соломон, редактор І. Г. Сирник, о. прот. В. Кудрик та інші.

Самий Студентський Кружок давав вільну руку студентам діяти та розвивати свої здібности в дебатах, промовах та організаційнім провідництві.

Екзекутива Студентського Кружка при Колегії св. Андрея.

Сидять з ліва на право: Марцелл Скорей, Ірина Меленик (секретарка), Марійка Скоробогач.

Стоять з ліва на право: Юрій Білич (спортовий капітан), Володимир Кульчинський, О. Горчунський (дорадник), Орест Яриш (голова), Андрій Алексеюк.

Видавання студентського журналу "Відголос" вправляло дописувачів в думання, писання та організованню своїх думок.

Лекції українознавства та релігії, які провадилися в Колегії, надавали їй атмосферу української інституції, до якої наші студенти не мали нагоди учацати, поки сюди приїхали, але яка повинна бути складовим чинником в вихованню кожної молодого української людини.

Студенти відиграли два представлення — "Тітка" й "Три гєрби". Перше представлення студенти відиграли в двох місцях недалеко Винипегу. Іншими разами, студенти відбували прогульки, забави та ріжні прогулькові активности, де

в присутності вихователів та старших громадян, всі мило та приємно забавлялися.

В таких обставинах виховувалися студенти в Колегії. Все це надавало інституції відповідну атмосферу для плекання в своїх вихованків релігійну, національну та горожанську свідомість та принципи самостійності, самопошани, самодіяльності та самокарности. Хто хотів — той скористав дуже багато з свого побуту в Колегії; а хто не хотів, той так надихався цієї атмосфери, що й не хотючи до великої міри став таким, як повинен бути.

ОГ.

КАПЛИЦЯ В КОЛЕГІЇ

На другім поверсі в нашій Колегії міститься каплиця. Можливо й мало кому на думку приходило, яку поважну роль в нашій колегійній життю відіграє ця каплиця. Тому, що ми живемо в Колегії, побираємо тут науку не лише англійських предметів, але і українських, як історію, мову, спів й інші, які є важними складниками нашої культури, то також треба і релігійного виховання, щоб вповні зберегти цю нашу багату культуру.

Нам вже й не треба згадувати, як близько український нарід все був звязаний з релігією. Ми можемо досить опертися на тім, що лише релігія задержала нас українцями і все була тим великим опором і загрозою для наших ворогів, яких ми мали дуже багато в нашій історії. Коли чужа орда напливала на наші землі, то найперше немилосерно нищила церкви, бо вони знали, що коли знищиш церкву, то й нарід тоді скорше можна здеморалізувати, чи перевести на свою культуру, на свій лад думання. Отже з цього ми бачимо, яку силу має релігійне виховання в збереженню народного духа народу.

Ми, як молоді студенти й будучі провідники, набираючи науки й досвіду, також потребуємо і духового виховання, щоби ми могли стати в ряди свідомого суспільства й могли вести наш нарід до к р а щ о г о з а в т р а. А щоби ми могли це робити, як слід, то мусимо бути добре ознайомлені з своїми традиціями, своїми звичаями і також з нашою церквою. Це духове виховання ми можемо дістати в нашій каплиці.

Кожного дня ми сходимося до каплиці перед сніданком, щоби спільно помолитися, віддати честь і пошану нашій вірі і самим духово підкріпитися; помолитися, щоби Бог просвічував нас і охороняв від всього злого в протязі дня. Вечером перед сном ми знову до каплиці сходимося, молимося щоби Бог простив нам наші беззаконства і подав нам мирний і спокійний сон. В додатку до молитов, студенти по

черзі читали Діяння Святих Апостолів і псалми з Святого Письма. Це само собою є великою наукою для студентів, бо вони ознакомлюються зі змістом Святого Письма.

Зимовою порою в неділю відбувалися Богослужіння в каплиці. На цім також студенти багато скористали; одно,

що не мусіли йти далеко до церкви в місті, а друге тим, що мали нагоду ближче познайомитися з цеконними обрядами, брати живуть участь в співі й молитвах та слухати цікавих проповідей, які були змістом пристосовані до студентів.

В великі свята також були відправи в каплиці. На Йордан святили воду. Свячення води є одною з прекрасних українських традицій, яка думкою несе нас до тих часів, як Ісус Христос ходив по землі і охрестився в Йорданській річці.

Все це грає поважну роллю у вихованню свідомих, морально сильних, духово кріпких людей. Студенти пізнають своє рідне, вчуться його шанувати і напевно постараться, щоб передати нашу культуру своїм дітям. Цим вони забезпечуть для нашого народу поважне місце в будучині.

Дмитро Ціпивник, господар каплиці.

УКРАЇНСЬКЕ ВИШИТТЯ

Найпростіша форма прикраси голкової роботи є вишивки. Вишивки, одної форми чи другої, знаходяться в кожному домі і надають красу ручникам, обрусам, серветкам, настільникам і тим подібне.

Зі старинних записів довідуємося, що як далеко історія сягає, то жінки все знали штуку вишивання. Вишивки можна рівнати до штуки малярства, або скульптури. Багато прекрасних вишивок зі старинних часів затримались аж до наших часів. З тих wzorів можна вичитати про життя з тих часів.

Є дуже багато різних способів українського вишиття. Один з таких способів вишиття, це хрестикове.

Я дуже раділа, коли я вже була певна, що поїду до Колегії св. Андрея у Виніпегу, бо знала, що між іншим буду мати нагоду навчитися і українського вишиття.

Наша інструкторка, добродійка Керніцька, почала вчити нас ще з осени перед святами. Вчить нас раз на тиждень. Місцеве Жіноче Товариство ім. Лесі Українки зарядило відчит пані Павликовської, яка дала нам дуже поучаючий виклад про українське народне мистецтво. Ми, дівчата, дуже багато скористали з цього викладу.

До цього часу ніякий нарід не має такого прекрасного вишиття, як наш нарід. Наше вишиття здобуло першенство на канадійських і світових виставах.

Приїжджаючи до Канади, наші батьки-піоніри не багато уваги привязували нашим вишивкам, вважаючи їх буденними і не конечно потрібними чи вартісними, а до того ще й назадничими.

Не так задивлялися на наші вишивки англійці, французи чи які другі свідоміші співгромадяни. Вони бачили в тім вишиттю артистичний хист нашого народу і почали взивати наш загал, щоб притримував і гордився тим національним вишиттям, а навіть щоб приспособити його до теперішньої ноші.

Дівчата при вишиванню в Діво́чому Інституті.

З ліва на право: Со́ня Свик, Ма́рї́йка Ско́робога́ч, Со́ня Ма́ндзя́к, Ко́нста́нтина Ні́мчук, Трі́нна Ме́лешк, Ма́рце́ля Ско́рній, На́дія Пе́реле́юк, до́броді́йка М. Ке́рні́цька (інстру́кторка). По́ се́редлі́ сиди́ть: Ма́рія Бі́гуш.

Нині нема такої хати в Канаді, в котрій живуть свідоміші українці, де не було б хрестикового вишиття з українськими традиційними vzорами. Українське народне мистецтво стало гордістю кожного свідомого українця чи українки, а це є доказ, що наш нарід є високо-культурний і має розвинені артистичні почування.

Багато в нас народного добра є в галузі ручного мистецтва і вишиття. Вчімося його самі і вчімо наше молодше покоління.

В Канаді твориться нова канадійська культура, в котру ми зможемо вложити своє народне мистецтво.

Со́ня Свик.

РІДНА МОВА

Мова рідна, слово рідне,
Хто вас забуває —
Той у грудях не серденько,
Але камінь має.

Сидір Воробкевич.

Нема на світі народу, котрий стратив свою мову і лишився надалі тим народом, яким він був. Бо хто тратить свою мову, той бере чужу, а рівночасно відрікається всего, що своє а приймає чуже.

Вороги нашого народу старалися і ще стараються, щоб відібрати від нас нашу мову, а накинути нам свою і таким способом нас помало перевести на своє — засимілювати.

Відречися своєї мови — то zarazом відречися всего того, що було дороге для наших батьків, дідів та прадідів через довгі століття, а то своєї церкви, культури і традиційних гарних звичаїв.

Нам потрібно вчитися чужих мов якнайбільше, але все треба свою мову ставити на перше місце. Наша рідна мова повинна бути вище понад чужі мови, не лише в родиннім оточенні, але всюди, де лише можливо.

Щоб ми могли поширити знання своєї мови, ми повинні багато читати. Читати оповідання про славних наших запорозьких козаків та інші оповідання наших великих письменників. Кожний українець і українка повинні читати історію України і Шевченкового "Кобзаря" так багато, що могли б не лише для себе знати минувшину свого народу, але знати настільки, щоб могли ще і другим переповісти.

Не думаймо, що наша українська мова чим небудь гірша від мов чужих. Але протилежно. Який нарід має такі гарні пісні, зложені народом і співаються тим народом так загально, як наш нарід? А ще тому наша мова є милозвучна й гнучка, вона надається не лише до розговору, але і до складання гарних пісень.

Вчимося рідної мови, шануймо і любимо свою мову, щоб ми не пропали як нарід. Як ми будемо шанувати і любити не лише свою мову, але все що наше, то будьмо певні, що нас пошанують і другі народи і будуть рахуватися з нами, як рівні з рівними.

Щоб ми жили як нарід, то мусимо затримати нашу мову і то чистою — не якийсь жаргон, але свою правдиву українську мову.

Наші родичі післали нас до Колегії св. Андрея в Виніпегу, де ми маємо золоту нагоду здобути і поширити наше знання у всіх галузях нашої культури і нашого життя, як українців і українок. Ми дуже вдячні тим нашим народним і церковним провідникам і свідомому нашому заголові, що

постаралися про таку важну інституцію, як Колегія св. Андрея в Виннипеґу.

Дуже побажаним є, щоб якнайбільше наших студентів користало з науки такої поважної інституції.

Соня Свик.

ВИХОВАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА

“Відголос” Колегії св. Андрея.

Починаючи свою статтю про “Відголос” Колегії св. Андрея, я не маю наміру в ній зупинюватись над історією його появлення, а на вазі та значінні “Відголосу”, як для Колегії так і для студентів. Історія “Відголосу” проста, але він за цих пару років існування успів розповісти про наших студентів та про Колегію не тільки особам, які є в близькім відношенні з Колегією, але й тим, які є далше та інтересуються нею. А таких осіб ми маємо, про що свідчать наші передплатники, між якими є особи, які, мабуть, Колегії не бачили, але “Відголос” передплачують.

“Відголос” видається в двох мовах: українській та англійській. Таке видання є дуже практичне, для нас студентів-українців, бо ми маємо нагоду дописувати в одній і другій мові. Таке дописування учить наших студентів розвивати свої думки та передавати їх писемно в українській та англійській мові. Щодо висловлення думок в англійській мові, то на перший погляд більше потрібна для наших студентів є англійська частина. Це тому, що ця мова є нашим оточенням, це є той світ, який ми зємо англійським. Бе занглійської мови ми тут не можемо існувати, а для цього мусимо її пильно та добре вивчати та не забувати своєї, бо, навіть є приказка у нашій мові: “Чужого учись, а свого не забувай”. Тому із самого початку мудро почато видання “Відголосу” в двох мовах.

Отже це має велике значіння для наших студентів і це “мабуть” очевидне не тільки для студентів, але для осіб, які нічого спільного не мають з наукою. Кожний студент чи студентка має найбільшу змогу (мабуть більшу, як в англійській школі), учитись передавати свої думки писемно, бо без цього не можна обійтись в канадійських школах. Це відомо кожному студентові, або навіть практично доводиться відчувати, що свою думку не так легко виложити писемно. Для цього треба вправ, які дає студентська преса. Отже ті студенти, які більше пишуть до преси, їм легше та скорше висловитись писемно. А тим студентам, які не беруть активної участі в студентській пресі, здається тяжким, або неможливим. Такі студенти часто перепадають на іспитах,

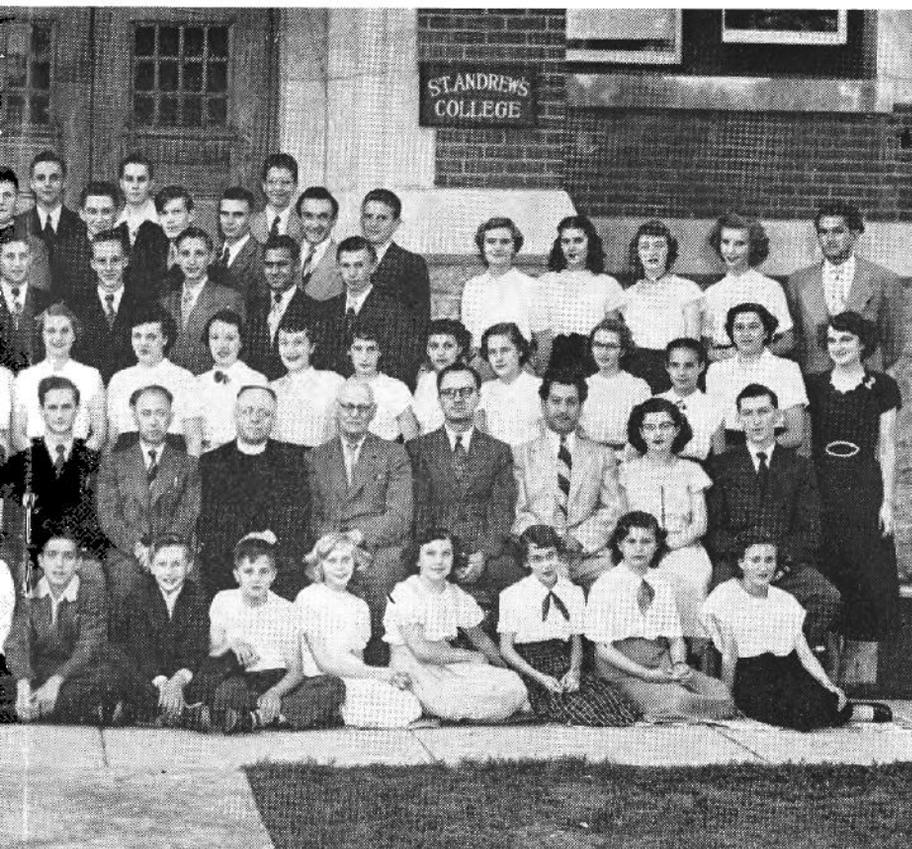

Учасники Пятих Українських Літніх Ку

Перший ряд (сидять з ліва на право): Євгенія Дідух, Одарка Медвідь, Івась Куду
 Борис Ревуцький, Савеля Скоцелас, Євгенія Дудар, Леся Лисайчук, Зеновія Палчик, М.
 Другий ряд (сидять з ліва на право): В. Сарчук, пані А. Сарчук, Д-р Ю. Му
 ка), О. Горчинський (директор Курсів), Ю. Волошиносський, о. прот. Є. Грицина, пр
 Третій ряд (стоять з ліва на право): Михайло Кравчук, Христя Сарчук, Соля Ка
 Надія Мітран, Наталя Демків, Павлина Григор, Михаліна Друль, Савеля Савчук, Леся Ма
 Петруся Мех, Славка Базюк, Оля Стефюк, Оля Мачула.

Четвертий ряд з ліва на право): Маруся Неґрич, Оленка Неґрич, Галя Зад
 Володимир Фещук, Володимир Міщук, Соля Сняк, Даруся Василяшин, Павлина Сохацька, Ка
 П'ятий ряд (з ліва на право): Богдан Мачула, Юрій Гончарик, Богдан Грицак, Оре

Шостий ряд (з ліва на право): Орест Антоняшин, Йосиф Дмитерко, Та

Курсів при Колегії св. Андрея в Винніпегу.

Керніцький, Тарас Лисайчук, Люба Матвійчук, Зенон Мятішин, Сезон Туткалюк, Маргарета Кошуба.

Мулик-Луцак, о. І. Дмитрів, В. Богонос, о. В. Бойчук, д-ка М. Керніцька (настоятелька), проф. Л. Білецький, І. Пасерб, О. Любимів, панна М. Гаврялюк, В. Соломон.

Кана, Аяна Бельбас, Вівіан Маланчук, Оля Бородій, Христина Гнип, Аяна Волощук, Мятішин, Марта Бойчук, Фіалка Гоголь, Христина Гончарик, Андріяна Ременда,

Задорожня, Надія Швайковська, Марія Равлик, Корнелій Ожипко, Володимир Манудак, Катерина Барчук, Віктор Туртяк.

Орест Мельник, Вас. Ратуський, Борис Друзь, Володимир Демків, Мирослав Парфенюк, Тарас Юзвизин, Орест Аполюк, Роман Андрус.

або переходять з низькими марками. Це добре усвідомила наша дирекція та ті, що почали видавати та видають "Відголос". Це також знають студенти.

Щодо друкування нашої української частини у "Відголосі", то є дуже важне для нас всіх студентів-українців, бо ми учимося нашої рідної мови. Без знання своєї мови ми не можемо бути добрими українцями. Коли українець цим не дорожить, то є ганьбою для нього, хоч це він чи вона не відчуває тепер, то відчує пізніше. Бо учитись своєї мови є таким важним, як учитись англійської. Цього ми не сміємо легкова-

Редакція "Відголосу" Колегії св. Андрія.

Сядь з ліва на право: Константина Німчук (редакторка англійського відділу). Софія Мацадук (скарбниця), Софія Свік (друкарка).

Стоять з ліва на право: Микола Ілевський, О. Горчинський (редактор українського відділу). Орест Ярлиш (друкар), Андрій Меланченко.

жити та відкладати на пізніше, бо може статись так, що не буде нагоди. А по друге, це не легка справа й не дається зразу. Тому глибоко думаючі студенти брали й беруть активну участь в друкуванні української частини.

Щодо внутрішніх відносин нашого "Відголосу", то вони були дуже тяжкі й я відважусь назвати цей рік нашою "депресією". Ця "депресія" полягає в тому, що ми цього року маємо найменше студентів порівнюючи з минулими роками. Цього року не було теологічного факультету, студенти якого дуже активно ставляться до видання "Відголосу", а особливо до української частини. Бо це їм, як майбутнім священикам, давало велику практику в плеканні українського слова, як на письмі так і в мові. Також в нас не було одинадцятої класи. В цій класі знаходяться студенти наймолод-

ші віком, але між ними бувають активні співпрацівники обох частин "Відголосу". По-друге вони збагачують число наших передплатників, без яких нам не можна обійтись. Тому підраховуючи це все, я називаю цей рік "депресією" для "Відголосу" Колегії св. Андрея.

Вже кінчився рік для студентів університету, а за два місяці кінчиться для студентів 12-ої класи і ми можемо гордитись тим, що зуміли втримати "Відголос" на тій висоті, на якій він був минулими роками. За це дякуємо студентам та їх настирливій праці. Бо кожний студент, який дописував до "Відголосу" мусія свою статтю надрукувати на машинці. Це завдавало великих труднощів, бо не кожний студент вільно володіє друкарською машинкою. З початку ті труднощі були такі великі, що перший редактор української частини "Відголосу", пан Присяжнюк, зрезигнував. Його заступив пан Горчинський, який неполегливою своєю працею, зумів "Відголос" довести до кінця навчального року.

Матеріяли у "Відголосі" поміщались на різні теми: "Спостереження Грицька Шила", "Фейлетон", "Мій сон", на релігійні теми, українознавства та інші теми. В англійській частині на такі різні теми матеріал не поміщався. Там цілий час була одна тема: "Ріжні спостереження". Тому українська частина цього року стояла значно вище англійської.

На закінчення своєї статті я висловлюю вдячність нашим студентам, які брали активну участь в нашому "Відголосі". Нехай цей рік "депресії" для нашого "Відголосу" стане прикладом для керівників та співпрацівників нашої студентської преси в майбутньому.

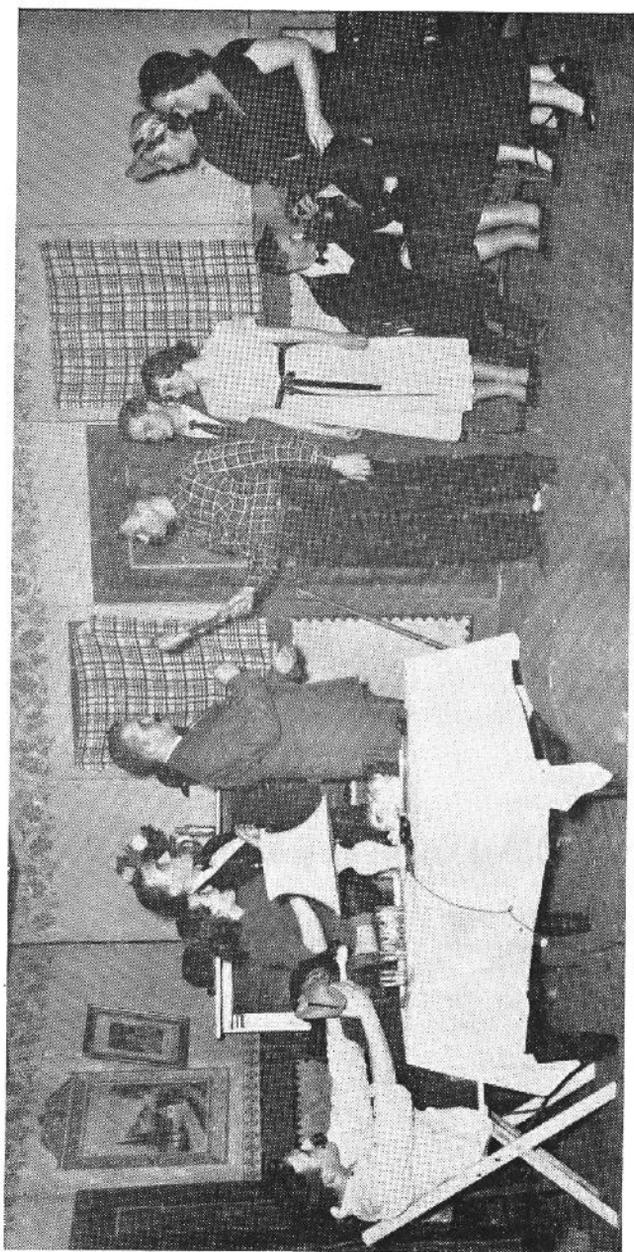
Микола Ілевський, співредактор "Відголосу".

ПРЕДСТАВЛЕННЯ Й КОНЦЕРТИ

В протязі шкільного року студенти Колегії брали важну участь у представленнях й концертах не лише тому, щоб придбати трохи грошей на добрі цілі, але також поширити добре ім'я Колегії між громадянством Виннипегу і при цій самій нагоді дати студентам нагоду з зацікавленням ліпше навчитися своєї рідної мови.

Особою, котра поставила найбільше праці в цій ділянці нашої Колегії, є пан Сарчук, який викладає академічні предмети, а вечерами вчить громадянського провідництва й драми.

На зїзд Колегії п. В. Сарчук приготував інсценізацію "Гайламаки" з Шевченкової поеми. Щоб приготувати цю інсценізацію і перевести її як слід, вимагало доброго знання драми і також студентських сил, які дали повну кооперацію, щоб виставити перед численною публікою зїзду шось

Сцена з представлення "Три герби".
Шаєць Полагайко (Дмитро Цивилник) загрожує своєму палові (Нестор Шевчук).

таке, що в Канаді мало практикується. На славу аматорам і на задоволення публіки інсценізація була успішною.

Дальше студенти взяли участь в слідуючих трьох представленнях: "Тітка" — комедія в трох діях, де женихи залюбляються з чоловіком, що перебраний за молоду жінку, тітку. В кінці з'являється правдива тітка, отже перебраний хлопець мусить виявити свою дійсну особу. Один з залюблених мужчин відразу закохався з правдивою тіткою, а другий зі злостою виходить з сцени, запеняючи, що всіх на суд візьме.

Представлення "Три герби" є також комедією. Головні особи є бідний швець Полатайко, його жінка, яка дуже хоче панею бути; їх дочка Оля — вродлива, чесна та примірна.

Драматичний Кружок при Колегії св. Андрея після представлення "Три герби".

З ліва на право: В. Сарчук (режисер), О. Горчинський, Орест Присяжнюк, Галя Сарчук, Юрій Білч, Дмитро Ципивник, Іван Джаман, Ірина Гвиш, Андрій Олексюк, Оля Андроняк, Нестор Шевчук, Марійка Скоробогач, Ірина Меленик, Надія Перепелюк, Алберт Когуський.

на і син Іван — нероба, лише по вулицях волочиться та за дівчатами заглядає. Залюбився він в Рузі, яка є з панського роду і яка його не любить — качапами в него кидає та сміх з него робить.

Коли бідний швець виграє багато грошей на лютерії, так відразу його становище міняється. Пани приходять, кланяються йому, жид прибігає, щоб грошей позичити, або хату умеблювати; жінка шевцева також вже панею стала — маму свого чоловіка прогнала, челядника Петра, нареченого дочки Олі, також прогнала, а сама вбралася в нову сукню і ходить по хаті, як пав. Рузія також змінила своє відношен-

ня до Івана і відразу його вже полюбила і задумують поби-
ратися в короткому часі. Але коли швець заявив, що Іван не
дістає ніякого майна, то свати зі злістю вибігають з хати,
забираючи Рузю з собою.

Коли гості з хати розбіглися, швець перепрошує свою
маму, приводить її назад до свого дому. Тимчасом Іван на-
розумився і обіцяє працювати, а не волочитися по місті. А

Сцена з комедії "Тітка".

Лобанюк (Анатоль Стратийчук) пробує цілувати тітку (О. Горчицького).

гроші, що швець виграв на лотерії, передає Олі і Петрові зі
своїм благословенням під вінець.

Дальше відбулося представлення "Маруся Богуславка" в
театрі "Плейгавз" і хоч іспити вже були дуже близько, то
студенти не відмовилися взяти участі. Публіка, яка запо-
нила театр, була вповні задоволена.

Також дівчата своїми деклямаціями допомогли звелича-
ти свято Лесі Українки, котре відбулося в бібліотеці Колегії.

З вище поданих активностей можемо прийти до заключення, що студенти при Колегії не марнують часу, але в додатку до шкільної науки беруть живу участь у виставах та концертах і тим самим збільшають своє знання про українську справу та зберігають українську культуру.

Дмитро Ціпівник.

ДЕБАТИ

Коли ми поглянемо на історію наших українських інституцій, то ми бачимо, що студенти цих інституцій завжди любили брати участь в дебатах. Вони бачили, що вони могли не лише вправлятися в українській мові, але могли в той самий час розширити своє знання та свій світогляд.

Переможці в міжпровінційній дебаті з Саскатуном.

З ліва на право: Дмитро Ціпівник і Андрій Меланченко.

Студенти Колегії св. Андрея цього року так само цікавилися дебатами і протягом року ми мали поважне число дебат. Перша дебата була між хлопцями та дівчатами. Тема була: "Рішено, що дім має більше впливу на виховання мо-
до-

ді, як школа". З афірмативної сторони дебатовали Соня Свик та Константина Німчук, а з негативної сторони Дмитро Ціпівник і Микола Ілевський. Хлопці виграли цю дискусію, але дівчата також добре пописалися.

Друга дискусія була на тему, про котру написано попередньо в українських часописах, а саме: "Рішено, що українські часописи повинні поміщувати матеріал в англійській мові для української молоді". Дмитро Ціпівник та Анатоль Стратійчук дебатовали з афірмативної сторони, а Андрій Меланченко та Орест Присяжнюк з негативної сторони. Дискусія була дуже цікава для слухачів, і вони нетерпеливо очікували вислідів. Негативна сторона виграла.

Кожного року відбувається міжпровінціальна дискусія між студентами Інституту ім. П. Могили в Саскатуні та студентами Колегії св. Андрея. Саскатун переміг наших студентів минулими двома роками, отже тримали й чашу протягом того часу.

Черга прийшла цього року студентам з Саскатуни загостити до Виннипегу. Зеновія Нічик та Фіялка Гарбуз дебатовали з афірмативної сторони для Саскатуни. Від Колегії дебатовали Дмитро Ціпівник та Андрій Меланченко. Тема дискусії була: "Рішено, що милосердні вбивання повинні бути дозволені в канадських шпиталях".

Дискусія відбулася 1 квітня в церковній залі св. Михаїла. Людськ було багато. Пан О. Горчинський був предсідником, пан В. Сарчук промовляв кілька хвилин про значіння слова "Каменярі".

Колегія св. Андрея виграла цю дискусію і тепер чаша лежить в канцелярії. Але не є важним, хто виграє чашу, але важним є те, що наші молоді студенти мають велике зацікавлення в українській життю і беруть участь в дискусіях.

Анатоль Стратійчук.

СТУДЕНТСЬКІ ДОПИСИ

КОЛЕГІЯ Й ВИ...

I.

Не можемо сумніватися, що пересічний свідомий українській громадянин має високе поняття про Колегію, як про ідеальну виховавчу інституцію для своїх дітей. Свідомий батько посилає до Колегії з надією, що його дитина там виховується на свідомого христіянина, українця і горожанина.

Управа Колегії є вповні свідома свого завдання, як рівнож свідома й бажання українських батьків. Власне тому Колегія старається створити таку атмосферу, яка була б сприяюча для належного виховання своїх студентів. Коле-

гія дає нагоду студентам користати з її християнської, національно-культурної та горожанської активності.

Цим Колегія вивопняє свою частину виховавчого обов'язку. Треба тепер повної кооперації зі сторони студентів, коли бажання їхніх батьків мало б сповнитися. Ця кооперація містить в собі такі складники:

1. Зацікавлення студентів в справах християнського, національно-культурного та горожанського характеру,

2. Добра воля виховуватися в християнській та українській атмосфері.

3. Сила волі в праці й науці.

Кілько студент скористає з свого побуту в Колегії, залежить від того, до якої міри він виявить вище згадані прикмети.

До якої міри студент виявить вище згадані прикмети, багато залежить від домашнього виховання та підготовки. Де батьки беруть живу участь в громадських справах і захоплюють своїх дітей до поважного зацікавлення українськими справами, ті діти не тільки зацікавляються українськими справами, але до великої міри й виявляють добру волю в дальшій ознайомленню з ними. Де батьки дали своїм дітям належне моральне виховання й старалися витворити в них само-дисципліну та само-контролю, ті діти напевно проявлятимуть велику силу волі в праці.

І такі діти найбільше скористають з виховавчої діяльності Колегії, та скорше стануть свідомими християнами, добрими українцями та лояльними горожанами.

А батьки цих дітей напевно не заведуться в своїх надіях, що вони покладали на дітей і на Колегію.

II

Між нами є багато свідомих українських хлопців та дівчат, з яких вирости б добрі провідники для нашого народу, як також взірцеві та активні горожани своєї нової батьківщини Канади. Такі одиниці завсіди були, є й будуть! Наші батьки належать до релігійного, традиційного та висококультурного українського народу, що переважно робить їх більше краліфікованими дати своїм дітям належне здорове виховання, ніж декотрих інших народів. Це ми можемо легко сьогодні завважити. Переважаюча більшість найкращих хлопців та дівчат серед канадійської молоді, це хлопці та дівчата з найкращих українських домів. Однак, мусимо з великим жалем признати, що на багатьох наших українських родинах асиміляція так шкідливо поділлала, що їх нащадки остануться жалібними жертвами винародовлення та деморалізації. Все таки між цим порохнявим зерном часто знаходиться й здорове зерно — зерно моральної, культурної та дозрілої свідомости. Свідомий господар посадить це здорове зерно в родючий чорнозем, де воно зможе тягнути собі животворчі мінерали та потрібний йому сок для широкого розро-

сту. В відповіднім оточенні та підсоню, ця рослина високо піднесе свої гілля до Небесного Творця, розпустить свої коріння глибоко в землю, а в часі непогоди та гарячого сонця дасть притулок многим птахам та іншим Божим створінням.

Подібно й нам, шановні громадяни, треба повідшукувати ці здорові зерна та посадити їх в розсаднику Колегії св. Андрея, де вони матимуть нагоду наситити свій духовий організм найкращим соком християнської, культурної та горжанської науки. В такім сприяючій оточенні, українські хлопці та дівчата виростуть на свідомих та взірцевих громадян, які, своєю корисною працею возвеличають імя нашого Творця та дадуть розумний провід своєму народові, як також захист і оборону перед ворожими силами для цілого людства.

Між такими взірцевими хлопцями та дівчатами навернуться на правий шлях навіть і ті, які до певної міри зійшли на манівці. Успіх кожної інституції в своїй виховавчій діяльності є пропорціонально залежний від якості студентів. Тому постараймося, шановні громадяни, посилати Колегії здібних, талановитих, вибраних та свідомих українських дітей!

О. Горчинський.

(Передрук з "Відголосу".)

СЛОСТЕРЕЖЕННЯ ГРИЦЬКА ШИЛА.

Недавно до мене загостив мій дуже близький приятель — Гарасим Чернохліб, і ми говорили про різні справи, — про все, що знаходиться під сонцем. Знаєте, коли приятелі довго не бачуться й зійдуться, то вже й наговоритися не можуть . . . Про все говорять . . . Від погоди й світової політики аж до особистих поговірок.

Але чим Гарасим Чернохліб мені особливо сподобався, то своїм надзвичайно великим і багатим запасом розумних казок та оповідань з життєвого досвіду. А Гарасим Чернохліб вже старший собі чоловік і не мало пережив. А до того ще й такої вдачі, що над кожною подією любить глибоко застановитися й проаналізувати її на свої позитивні й уємні складники, виводячи з того певну моральну науку. Між іншим пригадується мені таке оповідання Гарасима Чернохліба:

Ішов чоловік дорогою з одного села до другого, несучи на плечах невеличкий клунок, в яким він мав увесь свій маєток: хліб, воду, борщ, пироги, знімки своїх дітей, та кілька памяток, що мама для нього дала (а цим він найбільше дорожив, бо він любив свою маму понад все в світі). Надїхав чужий пан в автом, зупинився коло нього й промовив:

"Лишай, хлопче, свій клунок на дорозі та сідай зо мною.

Треба слуги мені; маєш нагоду стати в мене до служби. Але клунок мусиш zostавити на дорозі. Я все дам тобі, що потрібно, коли приїдемо до дому”.

Чоловік не міг розпрощатися з своїм рідним маєтком, — а головню зі знімками своїх дітей та пам'ятками від своєї матері. Довго не думаючи, відповів:

“Ні, дякую за ласку! Ліпший свій борщ, ніж чужа зупа; ліпші свої лахи, ніж чужий золотий стрій; ліпше йти своїми ногами, ніж їхати чужим авто; ліпша своя хата, ніж чужа палата. Поки ще здоров, піду шукати щастя знов; а коли прийдеться вмирати, тоді можеш мене забрати.”

Пан потиснув газеліну й поїхав далі. Чоловік ще зачув, як він до себе бурмотів:

“Біда панам на світі через той хлопський розум! Ніяким способом його не підкупиш!”

**

Дуже простенька собі подія, але кілька розуму в ній криється! Гарасим Чернохліб даліше продовжував:

“От коби й нам українцям в Канаді Господь Бог зіслав трохи більше того звичайного, але розумного хлопського розуму. Асиміляція, деморалізація та сліпа наука вже так його придусили, що в декого він зовсім не існує. От надїжджає чужий пан і кличе Майка сідати з ним; розуміється, Майк як побачив гарне авто, то так перенявся ним — хоч авто й не його — що навіть не чекав, щоби пан другий раз просив; він кинув свій клунок до землі й скочив до середини. Майкові ліпше їхати чужим авто, ніж ходити своїми ногами... Він пішов в найми... Пішов служити чужому панові... Пішов хилити свою честь перед чужими насміхами...”

Ось так багато українців лишили свою рідну культуру біля битого шляху, а самі скочили в чуже авто, щоби слугити чужим людям... а своїх братів і сестер по крові лишили на поталу чужої ласки. Не стало їм хлопського розуму! Дали себе підшукати... маєтком, вигідним життям, суспільним престижем...

Залля цікавості, погляньмо на англійців, французів, німців, ісландців, жидів... Англійці за ніякі гроші не віддадуть короля та свої політичні осяги. Французи в Канаді також не опустять провінції Квебек. Німці перед цілим світом чваняться своїми філософами та науковцями. Ісландці сьогодні рятують своє національне становище в Канаді рішучим навчанням ісландської мови. А жид все жидом, хоч його й в окріп пхай! Тільки наш пересічний українець в Канаді: ...кидає свій клунок біля дороги й скаче на чуже авто!

Ану, дорогі читачі, обтріпаймося з того пороху почуття нищоти, захланности та лінивства й увійдімо в нове життя духової дозрілости, в яким панував би той звичайний, але практичний хлопський розум!

З надією, що Ви додержитесь моїх порад, я остаюсь
Ваш,

Гоцько Шило.
(Перехрук з “Відголосу”.)

ОБСЕРВАТОРІЯ.

Читаємо в часописах, що західні демократичні держави пригтовляються до війни... щоби могли оборонитися в час російського нападу!

Нагадався мені такий переказ: Жило два сусіди — один тихий, смиренний, миролюбний; другий сварливий, агресивний, войовничий. Тихий сусід все помагав другим, а сварливий сусід завсіди йшов наперекір. Бачить тихий сусід, що в селі доти не буде спокою й згоди, поки сварливий сусід не перестане пхати свого носа до чужого проса. Ну, але що зробити? Як свобода, то свобода! А сварливий сусід бачить, що йому доти не буде отворений шлях до чужого майна, поки в селі знаходиться отой тихий сусід. Отже сварливий сусід не оглядаючись на те, що "свобода", робить заходи, щоби тихого сусіда вбити. Тихий сусід це знає, — але нічого не робить, щоби своє життя зберегти, хоч би навіть для добра сусідства.

Він з кожним сусідом жив в згоді. Коли хто вдарив його в одну щоку, він наставляв йому другу. Сусід тоді відвертався перейнятий соромом та вже ніколи не чинив йому жадної прикрості.

Одного разу приступає сварливий сусід до тихого, та хляп його в щоку! Тихий сусід тільки облизався та наставив йому другу, а той вдарив ще й в другу. Тихий сусід знову наставив одну й другу щоку. Сварливий сусід так збив тихого сусіда, що другі люди мусіли його аж до дому занести. Коли тихий сусід лежав хорий в ліжку, сварливий сусід так розтанцювався по селі, що майже всіх селян підчинив під себе. А все через тихого сусіда, який бачив загрозу села перед сварливим сусідом, але не знав, як з ним розправитися.

**

Одного разу один жидок мудро сказав: "Якє той гої дурне! Робить каву: варить воду, щоби було горяче, а потому дє, щоби було зимне; кидає кави, щоби було чорне, а потому ляє сметани, щоби було біле; кидає цукорії, щоби було гірке, а потому цукру, щоби було солодке!"

Не знати, що цей жидок сказав би про західні демократичні держави, які будували Росію, щоби знищити Німеччину, а тепер будують Німеччину, щоби знищити Росію; які всюди говорять про свободу людини, а віддали мільйони людей до московської тюрми; які будують демократію з гори, а дозволяють підкопувати її існування з долини...

**

Демократичний спосіб життя є мабуть найбільшим осягом винішньої цивілізації. Але демократія, як і інші установи людської творчости, мусить розвиватися, удосконалюватися та приспособлюватися до обставин. Деколи поступ вперед вимагає тимчасового кроку взад. Треба деколи уступити з нормальної лінії, щоби досягнути дальшу мету. Західні демократичні держави це знають, бо в критичних часах війни, вони не раз мусіли вривати демократичні кінці свого

уряду, щоби змобілізувати свої сили в могутню оборону проти ворога.

Або тепер часи менше критичні, ніж вони були? Чому лийні західні демократичні держави не пристосують себе до часу та світових вимог і не придусять змія, поки ще малий, бо як виросте, то ніхто його тоді не ушкодить? Чи може тут якась невидима сила керує кораблем на скалу? Добре бути практичним. А то може дійти до того, що демократія поборить свою власну ціль. Треба деколи льогіки та здорового розсудку до світових справ прикладати, бо там часто його найбільше бракує.

Обсерватор.

(Передрук з "Відголосу".)

ДЕЩО ПРО ВИХОВАННЯ.

Не нагадуємо своєю поведінкою того пришибляного Івана, що ніс яйці, мясо та осла від пана до дому, та через свій нерозум стратив все, що мав. Одного разу дав йому пан гроша за його цілоденну працю в нього. Ішов Іван до дому та підкидав тим грошем аж поки не загубив його. Прийшов до дому, мати висварила Івана та сказала: "На другий раз неси в кишені!"

На другий день дав пан Іванові тузин яєць в ваплату за його працю. Положив він яйця до кишені, як казала йому мати та пішов до дому. По дорозі роздушив всі яйця в кишені. Мати знову висварила сина за його нерозум та сказала: "На другий раз положи на візок та тягни до дому!"

Не слідуючий день дав пані мяса до дому. Положив Іван мясо на візок, як казала мати, тай почав везти до дому. По дорозі пси зі всіх сторін позбігалися та порозтягали мясо. Коли Іван прийшов до дому, мати його набила та сказала: "На другий раз неси на плечах!"

На другий день дав пан Іванові осла за його працю. Взяв Іван осла на плечі, як казала мати, тай несе його до дому. По дорозі зірвався осел Іванові з плечей тай втік.

От так і багато людей вживають злі підходи до різних справ. Спосіб може бути чесний і на вигляд добрий, навіть дуже розумний самий в собі, але коли не відповідає тим обставинам, в яких ми знаходимося в той час, то даремні всі наші зусилля.

Дальше возьмімо виховання... На цю тему можна томи писати, але я обмежуся тільки до певних точок, які вказують на широку прогалину між тим, що ми переважно вважаємо за добре виховання, а тим, що вдійсности становить добре виховання.

Про справи виховання звичайно пишуть тільки старші та досвідчені вихователі; однак, їх погляди представляють тільки одну сторону виховавчої дружини — сторону вихова-

теля. Я постараюсь представити погляди та спостереження другої сторони виховавчої дружини — сторони вихованка. Теперішній стан молоді вказує на те, що існуючі поняття про виховання не є на стільки само-вистарчальні, щоби можна знайти розв'язки на всі існуючі виховавчі проблеми. Тому нам треба проаналізувати наші прийняті погляди на виховання та приглянутися, чи вони на часі, чи не можна б зробити деяких змін та пристосувань до нових обставин та вимог життя. Я розділяю свої завваги на п'ять пунктів:

1. Добре виховання — це запобіження переступу більше, ніж карання за переступ. Мабуть це добре розумів той циган, що набив своїх дітей перед тим, як посилав до сусіда, щоби не треба було бити їх пізніше, коли б вони мали зле заховуватися. Дуже часто самі старші винні за переступ молоді, тому що вони краще знають можливості переступу, ніж молодь, а не дали їм належної перестороги.

2. Добре виховання — це заохочування та переконання більше, ніж примушування. Розуміється, тут іде мова головно про молодь середньо-шкільного віку. Дехто скаже, що молодь не знає, що для неї добре, тому треба її примушувати до того, що старші вважають, що для неї добре. Молодь середньо-шкільного віку вже може пізнати, що для неї добре, а що ні, а коли не знає, то треба, щоби вихователі її сказали та навчили, промовляючи до її розуму та самоповаги, що роличі вже повинні були витворити в неї, ще від самого дитинства. Безмірне й зарозуміле примушування зломало багато молоді, яка в наслідок стала пропащою для батьків, народу, Церкви, а то навіть і для себе самої.

3. Добре виховання — це плекання та витворення самоконтролі й само-дисципліни в молоді більше, ніж вживання зовнішньої дисципліни. Дитина перебуває тільки частину свого життя з родичами, а решту життя мусить вести на свій лад. Отже не досить дитині бути слухняною тільки перед батьками: вона мусить бути слухняною та здисциплінованою перед собою ціле своє життя, тому для неї само-дисципліна є більша важна, ніж формальне підпорядкування зовнішній дисципліні. А що важніше, само-дисципліна є основою всякої дальшої дисципліни. Тримати дитину під безмірно-строгою дисципліною є найлекшим способом підпорядкувати її своїй волі, але не конечно найкращим способом виховання. Бук не завсіди виховує, але завсіди робить дитину боязливою та податливою, прикмети які остаються з дитиною на ціле її життя. Така дитина буде піддаватися без належного передумання всякому наказові та авторитетові. А досвідчені люди добре знають, що не все добре робити, що другі кажуть; добре слухати всіх, але свій розум мати.

Дальше, строга та формальна дисципліна не дає нагоду дитині вільно розвивати свої особисті здібності, але виховує тільки тип, або всіх на один лад, на такий лад, як і перед тим існував. Коли так, то де поступ? Чи справді існуючий лад та існуючий тип людей вже такий досконалий, що мож-

на зробити з нього набір та виливати всі будучі генерації на його форму та подобу? Боже борони! Історія нам покаже, що найбільші реформи світа були заведені одиницями, які виступили із рядів маси та почали оригінально думати, щоби причинитися до поліпшення загального стану. Самий Ісус Христос відступив від популярних вимогань жидівської маси, за що жиди Його пізніше розпяли. Однак, Він не побоявся загрози маси, а життя Своє земське віддав, щоби дати людям НОВУ науку, НОВУ ідею, НОВИЙ спосіб життя, бо те, що жидівські книжники та фарисеї проповідували, не відповідало Правді Божій.

Отже то не є жадним гріхом, коли молодь деколи інакше думає та інакше дивиться на справи, ніж старші... Обов'язок старших, як досвідчених людей, що вже всіляке пережили, є виложити перед молодими свої спостереження, завваги та поради. В світлі цього всего, молодь тоді зможе далі снувати павутиння людської будучности, так, як справа буде того вимагати. І так, поступ та праця буде передаватися з покоління в покоління, набирати більше сили та значіння, мов та снігова галка, що стає більша чим даліше вона коїться.

4. Добре виховання лежить більше в даванні молоді нагоди розвивати вільно свої здібности, ніж зв'язувати її руки та наказувати, щоби тільки приглядалася аж поки не виросте. Треба дати молодим нагоду випробувати свої сили та зробити трохи помилок. На своїх помилках ми розуму вчимося. Досвід власне є пережиття успіхів та невдач. Як ми можемо сподіватися досвідчених старших, коли ми не даємо нагоди молоді діяти? Правда, таке виховання потребує пильної уваги старших над молодшими та близького зацікавлення старших справами молоді. Але виховання є важною та великою справою, отже не може бути легким.

5. Добре виховання лежить більше в пристосуванні способу навчання до дитини, ніж дитину до способу навчання. Ми мусимо признати факт, що кожна одиниця має інакші особливості й ми не можемо зганяти всіх дітей до одної обори та виховувати їх в один спосіб. Ріжні особливості та вдачі вимагають ріжних відповідних підходів. Хто цього не признає, той не розуміє людської природи! Підобрати належний підхід виховання є першою проблемою батьків та вихователів. Коли відповідний підхід є підобраний, тоді даліше виховання буде легким і молодь стане такою, як треба. Це може забрати трохи часу й труду, але й це старші повинні радо посвятити для добра молоді й всего людства.

Добре виховання найбільше лежить в плеканню тих прикмет характеру та персональності, які є потрібні в нашій життю. Наприклад, для нас українців канадійського походження важним повинно бути витворити в нашій молоді прикмети самостійности, самопошани та самодіяльности, бо на цих прикметах основується наше свідоме українське суспільне життя.

Важним для нас повинно бути допомогти нашій молоді пристосуватися до сучасних канадійських обставин в світлі своїх релігійних, національних та горожанських обов'язків.

Важним також є витворити в молоді почуття потреби само-удосконалення. Ніхто не може бути досконалим і це треба знати для того, щоби завсіди поступати вперед, удосконалювати своє знання, свій характер, свою персональність та прямувати до досягнення нашого християнського ідеалу.

Інші прикмети характеру, на які нам треба звернути особливу увагу сьогодні — це широкоглядність, демократичність, поборювання всякого расового, національного, класового чи особистого упередження.

Молодь може багато влєкшити завдання вихователів в плеканню вище згаданих прикмет, коли вона постаряється взоруватися своєю поведінкою, своїм ставленням та своїми думками на поважних, культурних, моральних та релігійних особах, а не на загально популярних постаттях. Великих та дійсно вірцевих людей є дуже мало; найбільше є людей низької моральної та культурної вартости. Тому молодь не повинна старатися бути такою, як всі; наша молодь повинна бути краща, культурніша, ліпша, як всі другі!

Тільки маючи на увазі згадані та інші подібні завваги про виховання, зможемо ми поступити з часом вперед та пристосуватися до нових обставин на користь українському загалові, а цілому людству на вірець та загальне зміцнення.

О. Горчинський.

(Уривок з довгої статті "До кращого завтра".)

ПРОМОВА НА СТУДЕНТСЬКІМ ПРОЩАЛЬНІМ ВЕЧЕРКУ.

Мені сьогодні припала честь репрезентувати найбільше студентів й клас, себто від 7 аж до 11, і це є для мене не лише приємністю, але й поважним завданням, бо коли особа відповідає за групу, то це її завдає багато більше відповідальности й обов'язку, ніж тоді, коли вона лише сама за себе говорить.

Нинішня оказія є веселою, але до певної міри має трохи й сумної атмосфери в собі. Весела тому, що ми всі разом бенкетуємо, веселимося, слухаємо добрих промов і для декого має те велике значіння, що вже незадовго подістають свої дипломи, з якими можуть поступати до дальшої науки на Університеті чи зайняти інше місце в суспільстві. Сумна для декого тому, що можливо це останній раз, що вони можуть так разом з усіми студентами, товаришами й учителями в такім веселім настрою вечеряти і що незадовго це все останеться лише як гарний спомин з веселого колегійного життя.

Перед студентами Колегії є велике завдання. Так як наші батьки виділи потребу своєї інституції, де їх діти могли б

побирати не лише академічну науку, але й також виховуватися в українській душі на добрих свідомих громадян, так тепер студенти повинні відчуті потребу, щоб своїх батьків не розчарувати, але стати сторожами й провідниками нашого народу.

Наші батьки вложили багато праці й майна, щоб дати своїм дітям ідеальне виховання у формі колегійного образования. Учителі також сумлінно свої обов'язки виконували, щоб нам дати добре виховання. Поза шкільними предметами, вони не жалували часу ні труду, щоб і в українознавстві ми були добре поінформовані. Підчас цілого року викладали лекції в українській мові, релігії, історії, громадським провідництві й співі. За це їм належить велика подяка. Ви такої науки не набудете в ніякій іншій державній школі.

Банкет з нагоди закінчення шкільного року.

За головним столом сидять з ліва на право: М. Гикавий, Ю. Волошинівський, Константина Німчук, Орест Присяжнюк, добродійка М. Керницька, о. Ф. Керницький, пані А. Сартук, В. Сартук.

Студенти також брали участь в представленнях, які дали їм не лише нагоду вживати рідної мови, але також дали нагоду усмілюватися в виступах на сцені.

Хоч нераз трохи вприкрилося те все, бо було досить шкільних завдань, а тут ще й треба брати участь у різних активностях, однак це нікому не пошкодило, а навпаки принесло багато користі.

Незадовго ми всі будемо розїздитися на вакації і перед нами є обов'язок і нагода віддячитися і прислужитися Колегії, щоб вона могла на даліше провадити свою цінну працю. Ті всі, що в нижчих класах, як пойдуть до своїх домів, нехай з своїми товаришами й товаришками ширять добре слово про Колегію, розповідають про веселе життя тут, та взагалі стараються на другий рік привести їх з собою назад до Колегії.

До тих, що вже на другий рік не вертають до Колегії, бажаю найкращих успіхів у їх вибраних шляхах і також не забувайте, що ви є українці. А тому, що ви є вихованці Коле-

гії, то на вас будуть не лише родичі, але всі українці взагалі зглядатися за добрим приміром. Памятайте, що ваша добра чи зла поведінка, своїм добрим чи злим впливом відібеться не лише на вашім особистім життїю, але й на ваших родичах, на Колегїї й на всіх українцях взагалі. Отже не розчаруйте свого народу, але станьте солідно по його стороні, бо лише тоді ви зможете принести славу собі і своєму народові, а канадїйському загалови честь і користь.

Виголосив **Дмитро Ціливник.**

ДЕЩО ІЗ ЗАГАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ

П'ятий зїзд Колегїї св. Андрея і складових організацій СУС.

П'ятий зїзд Колегїї св. Андрея і складових організацій СУС відбувся 10, 11 і 12 листопада 1950 року. Перший день зїзду отворено в салі під церквою св. Михайла відспіванням "Царю Небесний". Зараз слїдував вибір президїї, а дальше були зложені привіти: Д. Добровольський від Інституту ім. П. Могили в Саскатуні; О. Горчинський від студентського кружка при Колегїї і о. Дмитрів від місцевої громади. По цїм слїдували звіти з діяльности при Колегїї, які зложили о. д-р С. В. Савчук, п. Волошиновський, п. Сарчук, п. Горчинський і п. Павлик.

Вечером цього дня були виголошені кілька цінних промов: пан Волошиновський говорив в справі набору студентів до Колегїї. Він дуже докладно пояснив, яке велике значіння Колегія має для нас українців, і що вона є необхідна для нас. Подав кілька причин, чому цього року є мало студентів і також якими способами можна збільшити кількість студентів.

По цій промові слїдувала промова пана Сарчука, який виголосив дуже цінний доклад в справі конечности заведення зимових курсів громадського провідництва. Щоби українська, громадська праця поступала з великим успіхом, то треба свідомих осіб, які брали б провід в організаційній роботі, а таких провідників можна б вивчити на цих зимових курсах. Такі курси відбувалися б в зимі тому, що більше осіб могли б скористати з цієї нагоди. Літною порою час є дуже зайнятий по фармах, отже дуже мале число курсантів прибуло б звідси.

Про конечність Української Школи промовляв о. Грицина. Він підчеркнув вагу навчання своєї мови. Сказав, що мова, то є кров народу, і так, як тіло без крові завмирає, так і нарід без своєї мови перестає існувати. Отже щоби тому запобігти, то треба Народним Домам по околицях взяти на себе завдання навчати української мови. А родичі повинні посилати своїх дітей до Інститутів чи Колегїї, де їх діти могли б набрати відповідного українознавства.

Другого дня зїзду відбувалися в Колегії наради складових організацій СУС, ТУС і С.У.К. На цих нарадах були рішені важні справи і також були вибрані на Манітобу провінційальні ексекутиви для кожної складової організації.

Пополудні відбулася загальна сесія СУС в Народнім Домі. Цінні реферати виголосили пан Сирник, о. д-р Савчук і пані Білоус, голова провінційальної ексекутиви С.У.К. Також був привіт ген. Садовського.

Пан Сирник в своїй промові зясував історію СУС в Канаді і який великий поступ зробили самостійники на полі виховавчим, науковим і культурним через цих минулих кілька десятків літ перебування в Канаді.

Отець д-р Савчук виголосив цінний реферат про "Основні засади автокефальности й соборноправниности УГПЦ в Канаді". Соборноправнисть, це є стан, в яким церквою управляє Собор, який складається з людей світських, священників й єпископів. Щоб церква була автокефальною, то мусить 1) мати свій єпископат (3 єпископи), 2) засоби, щоб виховувати своїх священників, 3) визнання від других автокефальних церков, 4) певну територію.

Пані Білоус в своїй промові "Слідами визначного жіноцтва" дала життєвий нарис наших визначніших жінок, які поставили багато труду і навіть життя наложили за нашу рідну справу. Також дала заклик до канадійських жінок виховати своїх дітей в свідомім українським паролнім дусі.

Вечером в осьмій годині продовжалася сесія СУМК. Відбувалася цікава дискусія в справі приєднання більше членів до нашої молодечої організації СУМК. Також цього вечера промовляв п. Д. Добровольський, ректор Інституту ім. Петра Могили в Саскатуні.

В неділю рано відбулася урочиста Служба Божа в церкві св. Михаїла, яку відправляло шість священників. До краси Богослуження також причинвся знаменитий церковний хор під провідом мВолодимира Богоноса. Дуже багато людей прибуло, бо в церкві не могли всі поміститися.

Після Служби Божої відбувся спільний обід в салі під церквою. Учасники зїзду, гості та вірні заїдали смачний обід, який був приготовлений жіночим товариством Лесі Українки при Катедральній Громаді.

Після обїду була збірка на Колегію, яка принесла поверх тисячу доларів.

Пополуднева сесія зїзду відбувалася в Національнім Домі. На куртині сцени були вивішані український герб і синьо-жовтий прапор, а навкруги них було много портретів визначних українських осіб, які багато причинилися в українській визвольній боротьбі.

Головні бесідники були суддя Арсенич і генерал Садовський. В своїй промові суддя Арсенич дуже змістовно зясував основи вільного канадійського громадянства.

Ген. Садовський в своїм відчиті говорив про похід українських військ на Київ-Одесу і здобуття Києва в 1919 р. Пу-

блика дуже захоплено слухала цього відчиту, бо кожному було цікаво знати, що робилося на наших землях в тих часах. Ген. Садовський, який також брав живу участь в тій визвольній боротьбі, дуже уміло й докладно все зясував. Свою промову закінчив словами: "За смерть, за слёози, за руїну, верни нам, Боже, Україну", що викликало довгі гучні оплески.

В салі також перевелася успішна збірка на Колегію.

Інші промовці були: Всеч. о. Керницький, який витав учасників зїзду і бажав їм повного зреалізованя постанов. Він пригадав, що Українська Православна Церква завжди була тврдиною віри, сили й волі українського народу.

Пополудневу сесію звеличав своєю присутністю наш громадський діяч, а тепер спікер Манітоської Легіслятури, дост. Н. В. Бачинський. Покликаний до слова, він витав зїзд і дякував за честь, що йому виявили і виявляють українці тим, що помогли йому добитись такої посади.

Зїзд закінчено виставним концертом в салі Національного Дому. Концерт, котрий відбувся з великим успіхом, приготували спільними силами Сумківці й студенти Колегії.

Підчас концерту присутні вислухали привіт проф. Білецького, президента УВАН, найвищої української наукової організації в Канаді.

Також виголосив інтересний і змістовний реферат п. Ю. Стечишин на тему: "Вчора, нині і завтра".

Концерт закінчено відспіванням "Ще не вмерла Україна" і "Гад сейв да Кінг".

Дмитро Ціпивник.

ЧЕТВЕРТІ ЛІТНІ КУРСИ ПРИ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

Роля Колегії св. Андрея в життю нашого українського загалу в Канаді є значно великою, а тимбільше важною. Колегія, як виховавча інституція, в першу чергу дбає про релігійне та культурне виховання української молоді, щоб вивести її в наше ширше життя, як священників, народних провідників та свідомих і відповідальних членів нашого українського суспільства в Канаді. Це завдання є надзвичайно велике, й вимагає різних засобів виховавчої діяльності, щоб поступово прямували до намісної мети.

Із цих різних виховавців засобів, найважнішими до цього часу були:

1. Створення теологічного Факультету й його діяльність в вихованню хлопців на священників.

2. Навчання вищих клас англійської середньої школи, а поза тим виховання цих студентів в належнім релігійнім та національно-культурнім дусі.

3. Ведення літніх Курсів українознавства при Колегії.

Справа теологічного факультету буде пізніше зреферована й обговорена на цій зїзді Освітньо-виховавчий звіт був вже виголошений. Мені тепер лишається дати звіт з оції третьої виховавчої діяльності Колегії, а саме — Четверті Українські Літні Курси, які відбулися при Колегії від 5-го липня до 13-го серпня, 1950.

Поки я приступлю до самих Курсів, треба згадати про обїздку, яка весною відбулася в справі Курсів. З рамени Колегії св. Андрея та Українських Літніх Курсів при Колегії, при Інституті ім. П. Могили в Саскатуні та при Українським Інституті в Торонто, я відвідав в місяці травні й червні 14 місцевостей в Манітобі й Саскачевані з відчитом на тему: "Зазив до Молоді". Місцевости відвідані були: в Манітобі — Брендон, Овкборн, Росборн, Енґсвил, Давфин, Велав, Пайн Ривер; в Саскачевані — Кемсек, Мазепа, Канора, Бюкенен, Дробот, Шіґо й Йорктон.

Загально говорячи, обїздка вийшла досить успішною, й можна б довго говорити про різні спостереження, що з обїздки виринали. Та на це не маємо часу. Я позволю собі тільки згадати тут деякі справи, на які ця обїздка вказала, справи -- яких ми мабуть не були досі вповні свідомі, й яким здалося б на будуче присвятити окремої уваги.

1. Наш український загаль по декотрих закутках наших західних провінцій є майже несвідомий про існування та діяльність нашої Колегії. Для них Колегія св. Андрея є щось зовсім нового — мов нововідкрита зезда.

2. Відчити вийшли й осягнули бажані цілі найкраще там, де молодь і наше старше громадянство є добре зорганізовані. Правдоподібно справа нашої Колегії й справа наших суспільних організацій є залежні одна від другої.

3. Наша молодь нині, як і завжди перед цим, високо відзначається своїм молодечим запалом і великим ентузіазмом, і може доконати великих чудес, коли б її доставити тільки потребуючих провідничих сил.

Та мабуть найліпшим проявом успіху цієї обїздки є те, що 20 з 45-ох учасників Курсів, що прибули з поза Виніпегу, прибули з околиць відвідані підчас обїздки.

Всіх студентів на Четвертих Українських Літніх Курсах в Колегії св. Андрея в Виніпегу було 55, крім СУМКівців, що співали в спільному мішаному хорі п. Володимира Богоносаноса й учасників молодечого хору. З них 19 записалося хлопців і 36 дівчат. Під поглядом віроісповідання було 40 студентів, що належать до Української Греко-Православної Церкви й 14 курсантів, що належать до Греко-Католицької Церкви й 1 особа протестантської віри.

Щодо місцевости — то найбільше прибуло на Курси з Манітоби, всього 33 студентів, 9 осіб з Саскачевану, 9 з Онтерії й 4 з Алберти.

На Курсах викладали слідуєчі учителі з зазначеними предметами:

1. Всеч. о. І. Дмитрів — Історія Української Православної Церкви в Канаді, Катехизис і Ведення Недільних Шкіл.

2. п. Ф. Т. Гаврилук — Мовознавство.

3. проф. Д. Мартиновський — Література, Правопис, Релігія й Історія Української Православної Церкви.

4. п. О. Горчинський — Мовознавство, Історія України й Провідництво.

5. п. В. Сарчук — Провід в громадському життю й Драма.

6. п. Ю. Волошиновський — Мовознавство.

7. п. Володимир Богонос — Дирігентура, Церковний і Народний спів.

8. п. І. Пасерб -- Інструментальна музика й провадження диточого хору.

9. п. С. Бурачок — Народні танки.

10. пані А. Савчук -- Писання писанок.

11. п. Марко — Народня творчість і вишивки.

Директором Курсів був проф. Д. М. Мартиновський, заступником директора -- п. О. Горчинський, духовником — Всеч. о. Дмитрів, настоятелькою дівчат -- панна Ірина Гніп.

На закінчення Курсів, курсанти приготували "Памятку" на 16 сторінок та величавий Концерт, який відбувся в салі Технічної Школи св. Івана в Виніпегу. Концерт увінчався надзвичайно великим успіхом.

Успіх Четвертих Українських Літніх Курсів проявляється хоч би навіть і в тім, що учасники так собі сподобалися Курси, що постановили на другий рік знову прибути і привезти з собою своїх приятелів і приятельок. Але дійсний плід оцих Курсів проявляється в збагаченню характеру, в розширенню світогляду, в піднесенню релігійної, національної та культурної свідомости. Все це є духові надбання, отже невидимі для нашого тілесного ока. Цих прикмет ми не можемо відразу бачити, але коли ми розважно приглянемося життю, то завважимо, що сила цих прикмет з часом скристалізується в такі видимі наслідки, як культурне зміцнення народу, виховання здорових характерів та плетання гармонійного суспільного життя.

О. Горчинський.

.. ПЯТІ УКРАЇНСЬКІ ЛІТНІ КУРСИ ПРИ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ В ВІНИПЕГУ.

1. Впис.

В вівторок, 3-го липня відбулася реєстрація в канцелярії Колегії. Студентів і студенток всіх разом було 75. З них було 40 дівчат і 35 хлопців. В помешканні Колегії всіх разом було 54, а 11 курсантів приходили на курси з міста. З Бритиш Коломбії було 3 студенти, 3 з Алберти, 10 з Саскачевану, 50 з Манітоби (з міста Виніпегу було 11), а 9 з Онтеріо.

2. Наука на Курсах.

Як нам відомо, хлопці й дівчата приїхали на Літні Курси, щоби докладно вивчитися нашої мови, історії, пісень та других галузей нашої культури. Вони пильно вчать ся і не марнують часу. Щоби вам це стало ясніше, то ми коротко опишемо про наше життя в Колегії.

Що ранку, коли сонечко починає окроплювати сонну землю новим промінням, ми знаходимо студентів у каплиці на молитві. По молитві всі спішаються до їдальні на сніданок.

У дев'ятій годині починаються лекції. Пан Волошинівський учить першу класу історії України, а д-р Мулик-Луцик учить другу класу. Студенти пильно прислуховуються до цих викладів, і не одному курсантові здається, що він разом з нашими козаками виступає проти турків.

Від 10-ої до 12-ої години д-р Мулик-Луцик учить літератури та граматики, а проф. Білецький, п. Волошинівський і п. Горчинський учать молодших курсантів читати й писати по українськи.

Курсанти обідають в 12-ій годині, а по обіді мають вільне аж до 2-ої години. Цей час використовують у веселих розмовах, у писанню та вишиванню.

В другій годині знова починається наука. о. В. Бойчук і о. І. Дмитрів вчать всіх курсантів релігії та історії Української Греко-Православної Церкви.

Після цього о. Грицина вчить дяківства, пані Сарчук учить писання писанок, а пані Павлик учить вишивок. Дівчата підчас цієї години раз на тиждень також учаться куховарства. Кожна дівчина із великим захопленням прислухується та приглядається, бо знає, що вона як будуча господиня, мусить цього знати. Але три дівчині мабуть інакше думають... бо вони вчать ся дяківства разом із хлопцями.

Після цих лекцій курсанти горнуть ся до кімнати, де п. В. Богонос учить диригентури. Кожний пробує наслідувати нашого славного диригента, та не всім удається. Але з часом студенти починають і хором диригувати.

У музичнім настрою студенти йдуть вчитися народнього співу під проводом п. Богоноса та п. Пасерба. Підчас цих лекцій по усіх кімнатах лунає чарівна українська пісня, яка виривається з здорових грудей нашої молоді.

Скінчивши співати, студенти настроюють свої музичні інструменти, а відтак знову можемо почути, як розпливаються українські мелодії по Колегії.

Скінчивши лекції інструментальної музики під проводом п. Пасерба, студенти знова біжуть до їдальні вечеряти.

По вечері студенти сходяться на лекції провідництва, що викладають п. Сарчук і п. О. Горчинський. Ці лекції є особливо важні для студентів, бо вони навчають нас, як поводитися в громадським життю. Вони приготавляють студентів на будучих провідників нашого народу.

Студентам надзвичайно подобались лекції драми під проводом п. Сарчука та п. Любимова. Є студенти, які мріють про кар'єру у Голівуд, і ось тут у Колегії вони дістають свої початки...

Студентам мило слухати викладів історії українців у Канаді, що викладає п. Сирник, бо при цих лекціях студенти переживають у своїй уяві те, що наші діди та батьки пережили на початках тут в Канаді.

Кожного понеділка і четверга студенти танцюють народних танків під проводом панни М. Гаврилюк і п. В. Соломона. Всі жваво танцюють, не зважаючи на те, що сорочка мокра.

Студенти кінчать день молитвою у каплиці.

3. День св. Петра і Павла й прийняття в д-ки Грицини.

В четвер, 12 липня, припало свято Апостолів Петра і Павла. Цього дня студенти по сніданку не вчилися, а пішли до каплиці на Богослуження, яке відправив Впрсоєв. Владика Михайл. Дякували о. Грицина з студентами дяківства.

По обіді студенти відвідали друкарню Українського Голосу. Отець Кудрик щиро привітав студентів та пояснював їм як друкарня робить. Вийшовши з друкарні, студенти використали решта дня відвідуванням таких важних осередків у Виннипегу, як будинок манітобського уряду, крамницю Годсон Бей, музей та салю малярства. Цей день напевно залишиться в пам'яті студентів, як один з найцікавіших в їхнім життю в Колегії.

В четвер, 26-го липня, управа Літніх Курсів дала курсантам вільного пів дня по обіді.

В 7-ий год. вечером курсанти, курсантки і учителі пішли до помешкання добродійки Грицини. Тут на подвір'ю всі весело забавлялися. Потім був виложений малий бенкет. Були торти, канапки, тісточки, квашені огірки, содова вода й морозиво. Всі їли й пили кілька хотіли. Всі гарно забавилися і попоїли. Голова Студентського Кружка, Володимир Демків, в імені курсантів зложив щире подяку добродійці Грицині за гарне прийняття. Потім вернулись всі до Колегії, де п. Крипякевич висвітлив для студентів дві дуже цікаві фільми.

4. Прогульки й забави.

Неділя, 8-го липня. — Курсанти ходили до Кілдонан Парку, де бавилися галки й мали смачну перекуску на свіжій повітрі.

Субота, 14-го липня. — Відбулася забава з танцями в ідальні Колегії. Студенти танцювали під фонографічні платівки, а пізніше всі студенти смачно перекусили. Танець закінчився о 12 годині, тоді всі потомлені танцюристи пішли до кімнат.

Субота, 21-го липня. — Відбувся танець в гетьманській салі. Там були присутні студенти з Колегії і Сумківці з Виннипегу. Всі казали, що гарно забавилися.

Неділя, 29-го липня. — Курсанти їздили автобусом до Виннипег Біч, де купалися, вигрівалися на сонці, мали перекуску й мали мати “Вінср ровст”, коли б дощ не був перешкодив.

Неділя, 4-го серпня. — Курсанти знову їхали автобусом до Бирдс Гил на Сумківський пікнік. Там грали галки, переганялися, грали “бінго”, ввечері пекли ковбаски на вогні та танцювали під голим небом під фонографічні платівки.

5. Закінчення Курсів.

П’яти Українські Літні Курси закінчилися відprawою в каплиці Колегії, в неділю, 12-го серпня. По Богослуженню всі присутні перейшли до бібліотеки, де в присутності учителів та дирекції Колегії, курсантам роздано свідоцтва.

Ввечері відбувся величавий концерт з нагоди закінчення Курсів в салі Українського Національного Дому.

Виклади для загального громадянства.

Кожного вівторка ввечері відбувалися виклади в салі Українського Народного Дому, які зарядила управа Пятих Українських Літніх Курсів. Ці виклади відбувалися в такому порядку:

Вівторок, 10-го липня: “Українська Церква й українська культура” — Впреосв. о. Владика Михаїл.

Вівторок, 17-го липня: “Українська Церква й українська молодь” — о. д-р С. В. Савчук.

Вівторок, 14-го липня: “Завдання української молоді в Канаді” — п. В. Сарчук.

Вівторок, 31-го липня: “Українська мова, як виховавчий чинники” — Д-р Мулик-Луцик.

Понеділок, 6-го серпня: “Українська Школа й українська мова” — проф. Л. Білецький.

На цих викладах були присутні старші курсанти й старші громадяни з міста Виннипегу.

Орест Горчинський,

Директор Пятих Українських Літніх Курсів при Колегії св. Андрія.

КІНЦЕВЕ СЛОВО

Ось перед вами, дорогий читачу, п'ятий річник Студентського Кружка при Колегії св. Андрея в Виннипегу. Цілею цього річника "Промінь", як і тих же річників в минулих роках, є познакомити ширший загал, а особливо членів і прихильників Колегії з роботою, активністю студентства перебуваючого протягом року в Колегії.

Широкий загал повинен знати ближше про внутрішнє життя і працю студентства в Колегії. Люди повинні знати, які є змагання нашої Колегії, які є старання, щоби Колегія заповнялася нашою студіюючою молоддю, і щоби та молодь діставала якнайліпше знання і виховання, а тим самим й приготування в будуччині до чесного поступовання і щирої праці в канадійському суспільстві і принесла користь і славу для Канади і українського народу, живучого в Канаді і на рідних землях.

Правда, про справи Колегії пишеться в нашій українській пресі і читач повинен читати це з увагою, та все ж таки з самим внутрішнім життям і працею студентства в Колегії може найкраще читач познакомитися, читаючи річник "Промінь". Для того тут припагідно редакція "Проміня" просить діяльних наших одиниць як найбільше поширити "Промінь" між нашим громадянством в Канаді. Треба, щоби наша Колегія зростала і міцніла морально і матеріяльно, а цього ми українці осягнемо лише тоді, коли якнайбільше число наших ширих людей буде познакомлене і зацікавлене з внутрішнім життям Колегії.

Щодо внутрішнього життя і діяльності студентства в Колегії, то читач по прочитанні "Проміня" вже довідався, що було те життя справді оживлене і активність студентства була різноордна і досить замітна. Це наслідком того, що хоч число студентів не було дуже велике того року, та за те якість студентства була висока. Студенти високо підняли урівень товариськості і діяльності в Колегії. Багато студентів прийшли також з помочю нашому п'ятому річникові "Промінь".

Пускаємо отже наш "Промінь" у світ між добрих людей і кличемо: Привітайте його сердечно. Не ставте його на полицю, а сядьте з ним при столі і прочитайте його уважно. "Промінь" гостить до вас, хоче кинути вам світло, бо він любить вас і полюбить його також, полюбить і Колегію св. Андрея в Виннипегу і якнайщирше відноситься до неї.

Анатоль Стратійчук.

MANITOBA & MAIN SERVICE STATION

G A S & O I L S

Washing, greasing, repairs & tune up.

MANITOBA & MAIN ST.

Phone 524 733

Peter & Nick Kohut, Prop.

WINNIPEG, MAN.

Продаж Реальностей — Всяка Асекурація

Вдавайтесь до:

STANDARD INVESTMENT CO.

П. КРИПЯКЕВИЧ

715 McINTYRE BLOCK

Phones: 923 892

Res.: 597 934

WINNIPEG

MANITOBA

A COMMUNITY SERVICE...

Since 1911, City Hydro has given first class electric service at very low rates. Owned and operated by the City, the utility has become one of Winnipeg's greatest assets.

When electric service is needed anywhere in Winnipeg for home, office, store or factory — be sure to phone 968 231.

CITY HYDRO

is yours — use it!

GLENEATON

*Men's Hats, Hargrave Shops
for Men, Main Floor.*

For Fashion features, quality
and value — the Gleneaton
can't be beat.

Yours in a wide assortment of
lovely fall shades with match-
ing trims and binding.

Rayon satin lining.

Each, \$7.50.

THE T. EATON CO. LIMITED
WINNIPEG CANADA

CENTRAL MEAT and GROCERS

SERVICE and SATISFACTION GUARANTEED.

79 Main Street,

FLIN FLON, MANITOBA.

БАЖАЄМО КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ У ВІНІПЕГУ
І СТУДЕНТСЬКОМУ КРУЖКОВІ "ПРОМІНЬ"
ЯК НАЙКРАЩОГО РОЗВИТКУ.

W. J. PEREPELUK & SONS

PETER'S GARAGE & LUMBER

SANDY LAKE, MAN.

Плимат і Крайслер авта — Фарго троки

Джан Дір — Фармерські Машини

Всі матеріяли для Будови.

УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТАНКИ

Музика і стрій Василя Авраменка.

Це другий напад, котрий був вичерпаний і на котрий довго треба було чекати. Знаменита річ для інструкторів та учнів українського танку і музики, що бажають вивчитись їх правильно.

Величина книжки 7x10 цалів на 80 сторін із знімками, ілюстраціями, поясненнями та нотами. Ціна \$2.00.

З замовленням слати поштою переказом або готівку. — Вдавайтесь до:

P. J. Koltusky,

Box C.,

Sandy Lake, Man.

A. T. WARNOCK, K.C.

Barrister & Solicitor

DAUPHIN, MAN.

ARCTIC BEVERAGES LTD.

Manufacturers of

ORANGE CRUSH

7 UP

and other mixed drinks.

Ф. Киба,

управитель.

FLIN FLON, MAN.

AVENUE MEAT MARKET

We sell quality groceries
& fresh vegetables.
595 Selkirk Ave.

We deliver.

Phone 593 587.

J. & N. Dolynchuk, Prop.

НАЙКРАЩІ ПОБАЖАННЯ
УЧАСНИКАМ
і
ПРИЗНАННЯ
ПРАЦІВНИКАМ
КОЛЕГІІ СВ. АНДРЕЯ

ГРИГОРІЙ ШЕВЧУК

власитель
Гараджу і Продавець
Фармерської Машинерії

Wishart, Sask.

Compliments of

KORMILO SERVICE

GAS, OIL, TIRES, REPAIRS
ACCESSORIES

Phone 51 171

Main & Flora

Winnipeg

Manitoba

**SOLOMON,
BARYLUK
&
KARASIVICH**

Barristers, Solicitors, Etc.

711 McINTYRE BLOCK

Phone 926 563

Winnipeg

Manitoba

**UNION HARDWARE
& PAINT**

A. MALOFIE A. FEDUN

153 McGregor St.

Phone 55 559

PAINTS, ELECTRICAL,
TOOLS,
BUILDERS HARDWARE

WINNIPEG, MAN.

„КАНАДІЙСЬКА КАЛІФОРНІЯ” В БРИТИШ КОЛОМБІ

Краса природи і лагідний клімат вас заманить тут поселитись. Маємо на продаж: сади, ферми, хати, готелі, бізнесові будинки. Знайдете повне задоволення, коли зайдете до нас. -- За бажаними інформаціями пишть до:

VALLEY REALTY

523 Yale West.
Ph. 214 16

Res. 143 Bele Ave.
Ph. 4506

CHILLIWACK, B. C.

Іван Крипякевич, власитель.

Найкращі побажання учасникам і признання працівникам Колегії св. Андрея

Dubrova Jersey Farm

M. Swyck, Prop.
AGASSIZ, B. C.

“The house of expert craftsmen”

Kasey Tailors

Ladies and Gents Suits, Coats,
Pants, Slacks, Skirts,
Made to Order

Repairs, Alterations

WE CALL AND DELIVER

1413 Main St., Phone 53 214

VALLEY MOTORS

Re-boring
General Repairs
Ignition and Carburetor
Specialists.

Phone 7192

751E. Trans-Canada
Highway

M. Hryhivchuk, Prop.

CHILLIWACK, B. C.

Tent & Trailer Parking
Store in Connection

**LAKESHORE
CABINS**

*Harrison Hot Springs,
B. C.*

Fully Furnished, 1, 2, 3,
and 4 room Cabins.

Motor Boats & row boats.

*Harry Havriluk,
P. J. Stupachenko,
Owners.*

Phone Agassiz 85 R.

"None Other
Liked so Well
By so Many"

52 yrs. of Service

MAIN STREET AT YORK

**Harstone Coal Co.
Ltd.**

224 BANNATYNE AVE.
(Just west of Main)

Serving Greater Winnipeg
for 50 years

COAL, COKE, WOOD
& SERVICE

Phone 934 491

Winnipeg Manitoba

**EMPIRE DRUG
STORES**

Cor. Selkirk & McGregor
Cor. Selkirk & Arlington

УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

27 літ під управою
Симчича й Залозецького

CONGRATULATIONS
**The College Drug
Store**

Main, near Church

"Where St. Andrew's
students spend
Coffee Time"

A Friendly SERVICE
Post Office Prescriptions
Complete stock of School
supplies and stationery

H. "Scotty" BARLIN
Pharmacist

Two Phones To Serve
You Better

54 660

593 865

ЛІКАР — ОПЕРАТОР

Д-р В. БАЧИНСЬКИЙ

Модерні діагностичні при-
ряди для розпізнання
недуг.

Екс-Рей, Флуороскопія,
Електричний Сернемір,
Метаболістичний Міриль-
ник, Радіотерапія,
Лябораторія Крови, Мочі,
і т.д.

403-404 CHILD'S BLDG.

Winnipeg

Manitoba

Тел. офісу: 925 075

Рез.: 595 502.

Dr. P. ZAKUS

DENTIST

Office Phone 55 045

Res. Phone 52 441

592 *Selkirk Ave.*

Open Evenings.

Dr. G. NOVAK

Physician & Surgeon

459 *Selkirk Ave.*

WINNIPEG, MAN.

Phone 54 351.

Dr. A. H. COTTICK

DENTAL SURGEON

Telephone 925 821

Residence 202 211

**802 TORONTO GENERAL
TRUST BLDG.**

Winnipeg

Manitoba

ВАСИЛЬ БОГОНОС

ОКУЛІСТ

615 *Selkirk Ave.*

WINNIPEG, MAN.

Phone 523 286

Res. 591 468

Y. O. Mascuich, LL.B.

BARRISTER & SOLICITOR

618 *McINTYRE BLK.*

Phone 935 405

Winnipeg

Manitoba

J. TEMPLE

TAILOR & FURRIER

Est. 1914

“Suits made to fit”
CLEANING & PRESSING

1300 MAIN STREET

Winnipeg

Manitoba

Phone 51 237

**Standard Dairies
Limited**

121 SALTER STREET

**HIGHEST QUALITY
DAIRY PRODUCTS**

Phone 597 388

Winnipeg

Manitoba

Compliments of

**BROTHERS BAKERY
& MAIN BAKERY**

Made Clean — Sold Clean

Ми скоро Виповнюємо
Почтові Замовлення

SINCLAIR & MAGNUS

1079 Main St.

Winnipeg

Manitoba

Phone 54 735

Phone 54 471

**Спеціалістика Задавнених
Недуг**

Успішно лікуємо: Ревма-
тизм, Нервовість, Параліж,
Ломбега, Сіятику, Геморо-
їди, Мочовий Міхур, Жов-
чеві Камінці, Жолудок й
інші хороби з довголітньою
практикою. На запити за-
дучить 4 центову марку.

Dr. A. Yaremovich

NATUROPATH

354 SELKIRK AVE.

Winnipeg

Manitoba

Phone 524 346

IDEAL PRODUCE

J. FEDORUK and SONS

Wholesale - Produce

EGGS

BUTTER

POULTRY

976 Main Street

Winnipeg

Manitoba

Phone 53 335

**ALEXANDER
CAFE**

707 MAIN ST.

A. Stoyko, Prop.

WINNIPEG, MAN.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

И ЧИТАЙТЕ

**„ВІДГОЛОС”
Колегії св. Андрея**

Двотижневик
Студентського Кружка
при Колегії
св. Андрея в Вишпегу
Передплата тільки один
долар за шкільний рік.

ST. ANDREW'S ECHO
259 Church Ave. Winnipeg

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

ВІСТНИК

Релігійний часопис Української Греко-Православної
Церкви в Канаді

Виходить два рази в місяць

Передплата: В Канаді — \$2.00 на рік; за границею \$2.50.

THE HERALD

WINNIPEG

Box 3626,

MANITOBA

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

Народний самостійний часопис, котрий стоїть на
сторозі прав і культури українців.

UKRAINIAN VOICE

WINNIPEG

Box 3626,

MANITOBA

З М І С Т

	Стор.
ПЕРЕДМОВА	3
Слово від голови Дирекції Колегії	3
Слово від принципала	8
Слово від настоятеля	11
Слово від настоятельки	13
УЧИТЕЛІ В КОЛЕГІЇ	15
СТУДЕНТИ В КОЛЕГІЇ	
Студенти університету	17
Студенти XII-ої класи	18
Студенти вищих класів	21
Студенти торговельного курсу	23
КУРСИ В КОЛЕГІЇ	
Університетський відділ	24
Дванадцята класи	26
Від студентів вищих класів	27
З поля торгівлі	28
ВИХОВАВЧА АТМОСФЕРА В КОЛЕГІЇ	
Життя в Колегії	29
Канцлія в Колегії	31
Українське вишиття	32
Рідна мова	34
ВИХОВАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА	
Відгосє Колегії св. Андрея	35
Представлення й концерти	39
Дебати	43
СТУДЕНТСЬКІ ДОПИСИ	
Колегія й ви	44
Спостереження Гринька Шила	46
Обсерваторія	48
Дещо про виховання	49
Промова на студентськїм прощальнїм бенкетї	52
ДЕЩО ІЗ ЗАГАЛЬНИХ ФУНКЦІЙ КОЛЕГІЇ СВ. АНДРЕЯ	
П'ятий Зїзд Колегії і складових організацій СХС	54
Четвертї Українськї Літнї Курси при Колегії	56
П'ятї Українськї Літнї Курси при Колегії	58
КІНЦЕВЕ СЛОВО	62
ОГОЛОШЕННЯ	63

Колегія Св. Андрея в Вінніпегу

**ОДИНОКА УКРАЇНЬСЬКА ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНА
КОЛЕГІЯ В КАНАДІ**

п р о г о л о ш у е

КУРСИ НА РІК 1952-53

X класу,

XI класу (Матрикуляція),

XII класу (Перший рік Університету) й

Теологічні Курси, що дають абсолюторіум й степень
Бачельор оф Дивинити (В.Д.).

Шкільний Рік починається 1-го вересня, 1952 року.
Теологічні Курси — з днем 1-го жовтня, 1952 року.

За інформаціями й апплікаціями звертайтеся:

**THE REGISTRAR,
ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG**
259 Church Avenue Winnipeg, Man.

УКРАЇНСЬКІ ЛІТНІ КУРСИ ПРИ КОЛЕГІІ СВ. АНДРЕЯ В ВІННІПЕГУ

Літом що-року проголошуються в Колегії св. Андрея в Вінніпегу Літні Курси української мови, літератури, історії, культури, драми, історії церкви й ведення Недільних Шкіл, провідництва в громадському життю, співи, танки, музика, народне мистецтво й вишивки.
Оплата за курс, харч й помешкання дуже приступні.

За апплікаціями зголошуйтеся до:

ST. ANDREW'S COLLEGE IN WINNIPEG
259 Church Avenue Winnipeg, Man.

(Тих наших читачів, що хотіли б помістити свої оголошення в слідуючому році, ласкаво просимо подати свої імена й оголошення на імя Редактора „ПРОМІНЯ” підчас Різдвяних Свят 1952 року.)

